

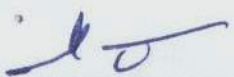
พฤติกรรม的开รับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ
จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิง
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ณัฐวิภา ศรีหิรัญ

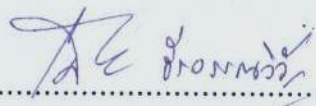
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์)
คณะสถิติประยุกต์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2558

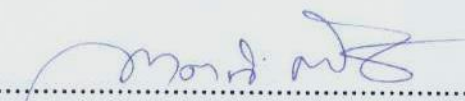
พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ
จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิง
ในเขตกรุงเทพมหานคร
ณัฐวิภา ศรีหิรัญ
คณะสถิติประยุกต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ดร.ปรีชา วิจิตรธรรมรส)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์)

รองศาสตราจารย์..........ประธานกรรมการ
(ดร.เดือนเพ็ญ วีรรณวิวัฒน์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์..........กรรมการ
(ดร.ปรีชา วิจิตรธรรมรส)

รองศาสตราจารย์..........กรรมการ
(ดร.พาชิตชนัด ศิริพานิช)

อาจารย์..........คณบดี
(ดร.ศิวิกา ดุษฎีไหนด)

มกราคม 2559

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมการเปิดรับชมการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขต กรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	นางสาวณัฐวิภา ศรีหิรัญ
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์)
ปีการศึกษา	2558

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับชมกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) แสดงค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ความถี่ (Frequency) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ (t-test One-way ANOVA) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด ร้อยละ 40.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 51.3 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 35.0 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 31.05 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 70.8 เปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทุกวัน ร้อยละ 30.3 ส่วนใหญ่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง ร้อยละ 53.5 ชอบดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำประเภทละครตลกเบาสมอง ร้อยละ 51.0 ส่วนใหญ่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ร้อยละ 52.0 เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ได้แก่ การดำเนินเรื่องที่สนุกสนาน ร้อยละ 33.0 ซึ่งพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้งจะ ดูและเปลี่ยนไปดูรายการอื่นๆ เมื่อละครน่าเบื่อไม่สนุก ร้อยละ 36.5 มีการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำใน

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.48 และมีความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.63

ผลการทดสอบสมมติฐานวิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพ มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด และเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ด้านความต้องการสารสนเทศ ความต้องการการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และความต้องการความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการใช้ประโยชน์ จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ด้านความต้องการการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล และความต้องการความบันเทิงมีผลต่อความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุดและมีผลทางบวกเรียงตามลำดับความสำคัญ โดยตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายความ มุ่งพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครประมาณร้อยละ 59.3

ABSTRACT

Title of Thesis	The Exposure Behaviors Uses and Gratifications from Nighttime Television Drama Series of Female Audience in Bangkok
Author	Miss Nuttaweena Srihiran
Degree	Master of Science (Applied Statistics)
Year	2015

The objectives of the research on the viewing exposure behaviors, uses and gratifications of female audience in Bangkok who watch nighttime television drama series, how they avail themselves of watching the series and their satisfaction towards the series are 1) to study the viewing behavior of female audience in Bangkok who watch nighttime television drama series 2) to study how female audience in Bangkok avail themselves of watching the nighttime television drama series and their satisfaction towards them 3) to study the relationship between the viewing behavior and how female audience in Bangkok avail themselves of watching the nighttime television drama series and their satisfaction towards them.

This is a survey research which uses questionnaires as a data collection method. The data were obtained from 400 female respondents in Bangkok and descriptive statistics was used in analyzing the data to show percentage, mean and frequency including standard deviation, T-Test One-way ANOVA, Pearson correlation coefficient and Multiple Regression Analysis.

The research shows that the majority of the respondents are between the age of 21-30 years old, 40.5% of them earned bachelor's degree, 51.3% of them are private employees, 35.0% of them earn 10,001-20,000 Baht/month, 31.05% of them are single, 70.8% of them watch nighttime television drama series on a daily basis, 30.3% of them watch nighttime television drama series for entertainment purposes, 53.5% of them like watching comedies, 51.0% of them like watching the nighttime television drama series on Chanel 3, 52.0% of them watch nighttime television drama series because of the fun and amusing plot, 33.0% of them switch to other programs whenever the series they

are watching becomes boring or no longer entertaining, 36.5% of them largely avail themselves of watching the nighttime television drama series with mean score of 3.48 and have high level of satisfaction towards nighttime television drama series with mean score of 3.63.

The statistical hypothesis test result shows that age, education level, occupation, monthly income and marital status significantly affect the satisfaction towards the nighttime television drama series of the female audience in Bangkok (0.05). The frequency in watching the nighttime television drama series, preference in genre of the series and the reason for watching the series significantly affect the satisfaction towards nighttime television drama series of the female audience in Bangkok (0.5). How the audience avail themselves of watching the nighttime television drama series in relation to their information need, their need for identity building, social gathering, social interaction and entertainment, significantly affects the satisfaction towards nighttime television drama series of the female audience in Bangkok (0.01). Regarding how the audience avail themselves of watching the nighttime television drama series, the result shows that the need for identity building and entertainment can best influence the satisfaction towards nighttime television drama series of the female audience in Bangkok and have positive effect on them respectively. All independent variables explain the satisfaction towards the nighttime television drama series of the female audience in Bangkok approximately 59.3%.

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยการให้ความช่วยเหลือแนะนำของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิจิตรธรรมรส ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาที่ให้คำแนะนำข้อคิดเห็นตรวจสอบ และแก้ไขร่างวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำคณะสถิติประยุกต์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทองค์ความรู้อันมีค่ายิ่งให้ผู้ศึกษา ขอขอบคุณประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ท้ายนี้ผู้เขียนขอโน้มรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่อยู่ในสากลโลกอันเป็นที่พึ่งให้ผู้เขียนมีสติปัญญาในการจัดทำภาคินพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้เขียนขอให้เป็นกตเวทิตาแด่บิดา มารดา ครอบครัวของผู้เขียน ตลอดจนผู้เขียนหนังสือและบทความต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้เขียนจนสามารถให้ภาคินพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ณัฐวีณา ศรีหิรัญ

พฤษภาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 แนวคิดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media Exposure)	4
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis)	9
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ (Uses and Gratification Theory)	9
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	12
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	17
2.7 สมมติฐานการวิจัย	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	19
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	20
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	22

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	23
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำ	26
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำ	30
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำ	31
4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	33
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
5.1 สรุปผลการศึกษการวิจัย	51
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	54
5.3 ข้อเสนอแนะ	56
 บรรณานุกรม	 58
ภาคผนวก	61
แบบสอบถาม	62
ประวัติผู้เขียน	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	24
4.2 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	26
4.3 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุดในการดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	27
4.4 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด	27
4.5 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามสถานีละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่ดูบ่อยที่สุด	28
4.6 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9	29
4.7 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง	29
4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	30
4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	32
4.10 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ	33
4.11 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอายุกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร	34
4.12 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา	34

4.13	การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับการศึกษากับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร	35
4.14	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ	36
4.15	การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอาชีพกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร	37
4.16	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	38
4.17	การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร	38
4.18	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพ	39
4.19	การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสถานภาพกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร	40
4.20	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	41
4.21	การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร	41
4.22	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเหตุผลสำคัญที่ดูละครโทรทัศน์	42
4.23	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด	43

4.24	การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุดกับความพึง พอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขต กรุงเทพมหานคร	44
4.25	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าว ภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานที่ รับชมละครโทรทัศน์ในช่วงหลังข่าวภาคค่ำบ้อยที่สุด	45
4.26	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าว ภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเหตุผลที่ดู ละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9	46
4.27	การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขต กรุงเทพมหานคร	47
4.28	การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าว ภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามพฤติกรรม ในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง	48
4.29	การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ กับความพึง พอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขต กรุงเทพมหานคร	48
4.30	การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณของการใช้ประโยชน์จากละคร โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำกับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลัง ข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร	49

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แบบจำลององค์ประกอบของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของ Katz, et al.	10

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มา

ละครโทรทัศน์มีต้นกำเนิดมาจากละครวิทยุ โดยมีต้นแบบมาจากตะวันตก ละครวิทยุมีกลุ่มเป้าหมายคือ แม่บ้าน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลต่อการกำหนดเนื้อหาและรูปแบบของละครวิทยุ รวมถึงละครโทรทัศน์ด้วย ผลที่เกิดขึ้นกับการอุปถัมภ์รายการละคร โทรทัศน์คือ การโฆษณาสินค้าซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น ยาสีฟัน สบู่ ผงซักฟอก ฯลฯ โดยเฉพาะสบู่อาบน้ำเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมมากที่สุด จึงเป็นที่มาของศัพท์ในภาษาอังกฤษที่เรียกกึ่งละครโทรทัศน์หรือละครวิทยุว่า Soap Opera คือ ละครที่เล่นกับการโฆษณาขายสบู่ (ปนัดดา ธนสถิตย์, 2531) ซึ่งละครโทรทัศน์จะมีความหลากหลาย ทั้งรูปแบบ เนื้อหาสาระ เนื่องจากละครโทรทัศน์เป็นการนำเรื่องราวความเป็นจริงของผู้คนในสังคมมานำเสนอ โดยอาศัยดารานำแสดงเป็นผู้ถ่ายทอดบทบาทต่าง ๆ ให้ผู้บริโภครับรู้ เนื้อหาส่วนใหญ่ของละครโทรทัศน์มักจะเน้นความบันเทิงเป็นหลักในบางครั้งยังมีการสอดแทรกข้อคิดไว้ในเนื้อเรื่องอีกด้วยและมีการผูกเรื่องให้ชวนติดตาม ทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจที่จะติดตามเรื่องราวต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นแฟนละครของเรื่องนั้น ๆ ไปอย่างไม่รู้ตัว (ปนัดดา ธนสถิตย์, 2531: 8)

จากรายงานการสำรวจสื่อมวลชน (วิทยุและโทรทัศน์) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557) พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครรับชมรายการบันเทิงมากที่สุด ซึ่งรายการบันเทิงที่ได้รับความนิยมสูงสุดคือ ละครโทรทัศน์ ซึ่งมีการผลิตออกมามากหลายรูปแบบ โดยในปัจจุบันละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่ จะให้ความสำคัญกับเรื่องราวของความรัก ความโลภ ความโกรธ ความหลง ของตัวละครเป็นองค์ประกอบหลักในการดำเนินเรื่อง แม้ว่าสื่อประเภทละครจะถือกำเนิดขึ้นมาเป็นระยะเวลานาน แต่ก็ได้รับการพัฒนาในด้านเนื้อหา ประเภท รวมทั้งรูปแบบการนำเสนออย่างต่อเนื่อง

ซึ่งในปัจจุบันวิ ทยการและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะได้รับการพัฒนาไปอย่างมาก ผู้จัดและสถานีโทรทัศน์ต่างๆ มีการแข่งขันกันสูงซึ่งส่งผลให้แต่ละสถานี และผู้จัดทำรายการต่างๆ พยายามหาแนวทางกลยุทธ์และรูปแบบรายการใหม่ๆ มาเสนอออกอากาศ เพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจและดึงดูดความสนใจ ความนิยมจากผู้ชมรายการโทรทัศน์ให้

มากที่สุดเพื่อให้ผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่ติดตามชมรายการมาตลอดเกิดความเบื่อหน่ายกับรูปแบบของแนวรายการละครที่ซ้ำซากผู้ผลิตรายการจะต้องทราบถึงกลุ่มผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของรายการละคร และปัจจัย ในด้านต่างๆ ที่มีความสำคัญและส่งผลต่อกระแสนิยมของรายการละครทั้งนี้ เพื่อที่จะสามารถทราบถึงรสนิยมความคิดเห็นและพฤติกรรมการรับชมรายการรวมทั้งการมีส่วนร่วมับรายการละครของผู้ชมรายการโทรทัศน์กลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนแนวโน้มพฤติกรรมการรับชมรายการและความพึงพอใจ โดยรวมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่มีต่อรายการละคร ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลที่ทางสถานีโทรทัศน์ และผู้ผลิตรายการจะสามารถนำไปใช้ ประโยชน์สำหรับวางกลยุทธ์และแนวทางการปรับปรุงรายการละครโดยจะช่วยสร้าง Rating ซึ่งทำให้สถานีสามารถขายเวลาได้มากขึ้น ทำให้มีรายได้มากขึ้น รวมทั้งกลยุทธ์ทางการตลาดของรายการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชมรายการโทรทัศน์กลุ่มเป้าหมายได้อย่างสูงสุด อันจะทำให้รายการยังคงรักษาระดับความนิยมจากผู้ชมรายการ และยังเป็นรายการโทรทัศน์ที่มีกระแสตอบรับที่ดีต่อไปในอนาคต ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “พฤติกรรม的开ป้รับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร”

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับชมกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้ชมที่เป็นผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมดที่มีอายุระหว่าง 15–59 ปี จำนวน 1,988,589 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนหรือกำหนดนโยบายการผลิตละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงกลยุทธ์การผลิตละครให้มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

1.4.2 เป็นแนวทางหรือข้อมูลให้สำหรับผู้สนใจทำงานวิจัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำสามารถนำไปใช้ในการต่อยอดในงานวิจัยในอนาคต

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรม的开รับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แนวคิดพฤติกรรม的开รับสื่อ (Media Exposure)
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis)
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับประโยชน์ และความพึงพอใจ (Uses and Gratification Theory)
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 2.7 สมมติฐานการวิจัย

2.1 แนวคิดพฤติกรรม的开รับสื่อ (Media Exposure)

ในการศึกษาพฤติกรรม的开รับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดนี้จากผู้ให้นิยามพฤติกรรม的开รับ โดยมองว่าพฤติกรรม的开รับสื่อของคนเราเพื่อวัตถุประสงค์ที่เราตั้งใจ หรือเพื่อแสวงหาข้อมูลตามที่เรต้องการรับรู้หรือสนใจในเรื่องนั้น รวมถึงเพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ และใช้ในชีวิตประจำวัน ของเรา Becker (1987: 124 อ้างถึงใน พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 6) และพฤติกรรม的开รับจะถูกจำแนกออกแบบไหนก็ตาม แต่สิ่งสำคัญที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อการรับรู้การตีความและความเข้าใจในพฤติกรรม的开รับสื่อของผู้รับสื่อ คือ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ รวมถึงสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจและปัจจัยด้านทักษะในการเปิดรับสื่อ เพื่อดึงข้อมูลมาใช้ประโยชน์ของผู้รับสื่อ กิติมา สุรสนธิ (2542: 23-24 อ้างถึงใน พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 8)

การรับสื่อ คือ การที่ผู้รับสื่อรับสัมผัสที่เกิดขึ้นจากประสาทสัมผัสทั้งห้าแล้วข้อมูลต่างๆ นำไปวิเคราะห์ และจะถูกส่งไปยังสมองเพื่อรวบรวมและแปลความ นั่นคือกระบวนการรับรู้ ที่

นำไปสู่การเกิดพฤติกรรม วรลักษณ์ ชีราโมกษ์ (2541: 56 อ้างถึงใน ปณิสญา อธิจิตตา , 2555: 42)

โดยพฤติกรรมการเปิดรับจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ Schramm (1973: 121-122 อ้างถึงใน พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 7) คือ

- 1) ประสบการณ์ของผู้รับสื่อ หรือผู้บริโภคสื่อ ที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกันในเรื่องการรับสื่อ ดังนั้นประสบการณ์จึงเป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้รับสื่อ หรือผู้บริโภคสื่อมีความแตกต่างกัน
- 2) การวิเคราะห์ประโยชน์ของสื่อ เพราะผู้รับสื่อ หรือ ผู้บริโภคสื่อจะหาข้อมูลข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง ซึ่งการประเมินจะช่วยให้ผู้รับสื่อ
- 3) สภาพแวดล้อมและการศึกษาเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดผู้รับสื่อ หรือผู้บริโภคสื่อที่มีประสบการณ์ขึ้น และเป็นพฤติกรรมการสื่อสารของผู้รับสื่อ หรือผู้บริโภคสื่อนั้นๆ ทั้งพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อต่างๆ ซึ่งการศึกษาจะช่วยให้ผู้รับสื่อ หรือผู้บริโภคสื่อมีความสามารถในการรับสื่อได้มากยิ่งขึ้น
- 4) การมีภูมิหลังที่แตกต่างกันของบุคคลจะให้ความสนใจกับสิ่งที่ไม่เคยพบหรือมีประสบการณ์จากสิ่งเหล่านั้นมาก่อน ซึ่งทำให้พฤติกรรมการเปิดรับแตกต่างกัน ไปตามภูมิหลังของแต่ละคน
- 5) สภาพร่างกายและสภาพจิตใจ รวมถึงสภาวะทางอารมณ์ของบุคคลมีส่วนช่วยให้ความสามารถในการรับสื่อของบุคคล สภาพร่างกายและสภาพจิตใจที่มีประสิทธิภาพทำให้การรับสื่อได้ดีกว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และสภาพจิตใจ
- 6) บุคลิกภาพและทัศนคติของผู้รับสื่อแต่ละคน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเปิดรับสื่อรวมถึงการโน้มน้าวจิตใจของผู้บริโภคสื่อ

ซึ่งมีนักวิชาการได้สรุปการสร้างการเปิดรับสื่อนั้นต้องกระทำให้ตรงกับพฤติกรรมการเปิดรับของผู้รับสื่อ เพื่อไม่ขัดกับพฤติกรรมเปิดรับสื่อของตัวบุคคลซึ่งมีรายละเอียดของตัวบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมเปิดรับสื่อที่มีทั้งองค์ประกอบด้านจิตใจและองค์ประกอบทางสังคม โดยมีรายละเอียด Klapper (1960: 19-25 อ้างถึงใน พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 9)

- 1) องค์ประกอบด้านจิตใจปัจจัยภายในตัวผู้ รับสื่อมีผลโดยตรงต่อการรับสื่อ หรือโน้มน้าวใจไม่ว่าการเปิดรับสื่อจะมีปริมาณมากเพียงใดแต่ถ้าผู้รับสื่อไม่สนใจแล้วผลการเปิดสื่อก็ไม่เกิดขึ้นผู้รับสื่อจะถูกสิ่งเร้าบางอย่างให้เลือกรับสื่อที่มีอยู่มาพิจารณาและแปลความหมายเป็นความรู้ความเข้าใจหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ประกอบด้วยพฤติกรรม 3 แบบ คือ 1) การเลือกสนใจ (Selective Attention) 2) การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation) 3) การเลือกจดจำ (Selective Retention) พฤติกรรม 3 แบบนี้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของพฤติกรรมการเปิดรับ

2) องค์ประกอบทางสังคมหรือปัจจัยภายนอก จะมีอิทธิพลทางอ้อมเกี่ยวกับสร้างประสบการณ์ โดยผ่านกระบวนการกล่อมเกลา ปลูกฝังทัศนคติ แนวคิด ความเชื่อและการศึกษาที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลงเลยในพฤติกรรม的开รับสื่อของผู้รับสื่อ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ ได้แก่ ลักษณะประชากร กลุ่มบุคคล วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดความเชื่อของผู้รับสื่อ ซึ่งองค์ประกอบทางสังคม จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม的开รับของผู้รับสื่อ

พฤติกรรม的开รับมีเหตุผลหรือแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมีการเปิดรับสื่อ โดยเกิดจากปัจจัย 4 อย่างด้วยกันคือ Merrill and Lowenstien (1971: 134-135, อ้างถึงใน พิมพ์มาดาจิราเสวตกุล, 2553: 10) 1) ความเหงา โดยปกติมนุษย์เราเป็นสัตว์สังคมที่ไม่ชอบอยู่คนเดียว คนเราจึงพยายามที่จะรวมกลุ่มเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) มนุษย์ความอยากรู้อยากเห็น เป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงใช้ความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ ในการนำเสนอเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ให้กับมนุษย์ที่มีการอยากรู้อยากเห็น 3) ประโยชน์ของตนเอง ในฐานะผู้รับสื่อจึงต้องการข้อมูลและใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อ เพื่อใช้ข้อมูลข่าวสารให้บรรลุผลวัตถุประสงค์ที่ ตนตั้งไว้รวมถึงการอำนวยความสะดวกสบาย ให้กับตนเอง รวมทั้งเพื่อให้ตนเองเกิดความสนุกสนานและผ่อนคลายจากความเครียด 4) ลักษณะเฉพาะของสื่อ สื่อแต่ละประเภทมี “ลักษณะเฉพาะ” ที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหาในแบบที่ตนต้องการลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละจะมีส่วนทำให้ผู้รับสื่อมีองค์ประกอบแตกต่างกันไป ทั้งนี้ เนื่องจากผู้รับสื่อแต่ละคนย่อมจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างของสื่อที่ตรงต่อความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับของบุคคล Hunt and Ruben (1993: 65 อ้างถึงใน ประมะ สตะเวทิน, 2546) มีความต้องการ (Need) ทั้งความต้องการทางกายและใจและทัศนคติและค่านิยม (Attitude and Values) คือ ความชอบและมีใจโน้มเอียงต่อเรื่องต่างๆ ที่เราเป้าหมาย (Goal) ซึ่งมนุษย์ทุกคนมีเป้าหมายซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเปิดรับการเลือกข้อมูลข่าวสารและการเลือกจดจำเพื่อสนองเป้าหมายของคนที่ตนตั้งไว้ที่ต้องอาศัยความสามารถ (Capability) ในการที่จะเลือกรับข่าวสารเลือกตีความหมายและเลือกเก็บเนื้อหา รวมถึงการนำข้อมูลไปเผยแพร่ให้กับผู้อื่นเพื่อใช้ประโยชน์ (Utility) บุคคลจะให้ความสนใจและใช้ความพยายามนำสิ่งที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้โดยแต่ละคนจะมี รูปแบบในการสื่อสาร (Communication Style) ความชอบหรือไม่ชอบสื่อบางประเภทเช่น บางคนชอบดูโทรทัศน์บางคนจึงชอบฟังวิทยุบางคนชอบอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้นและการเปิดรับสื่อต้องขึ้นอยู่กับสภาวะ (Context) หมายถึงสถานการณ์ที่ผู้รับสื่ออยู่ในขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นบุคคล สถานที่รวมถึงเวลาซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสื่อทั้งสิ้นและสิ่งสุดท้ายคือประสบการณ์และนิสัย (Experience and Habit) ผู้รับสื่อแต่ละคนพัฒนาจากการรับสื่อ อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการรับสื่อนำไปสู่ความชอบและเลือกใช้สื่อชนิดนั้นๆ รวมทั้งการจดจำข้อมูลนั้นอีกด้วย

ซึ่งเหตุผลที่มนุษย์การเลือกเปิดรับเพื่อประโยชน์ต่างๆ ดังนี้ (พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 15) 1) เพื่อความรู้ (Cognition) 2) เพื่อความหลากหลาย (Diversions) 3) เพื่อประโยชน์ทางสังคม (Social Utility) 4) การถอนตัวจากสังคม (Withdrawal) ผู้รับสารต้องการข้อมูลเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์โดยการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบหลักต่างๆ คือข่าวสารความรู้และความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งหลีกเลี่ยงความน่าเบื่อในการรับสื่อนั้นแบบเดิมๆ ทำให้เกิดความหลากหลายในการเปิดรับสื่อของบุคคลนั้นๆ เช่นการกระตุ้นอารมณ์เพื่อหาความสนุกสนาน และการเปิดรับสื่อนำไปสู่การยอมรับจากสังคมและสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับผู้อื่นในพฤติกรรมกาเปิดรับหรือเข้าหาสื่อนั้นบ้างครั้งเพื่อหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย และแรงกดดันในชีวิต

วัตถุประสงค์ในพฤติกรรมกาเปิดรับที่ไม่เหมือนกันและมีความต้องการในพฤติกรรมกาเปิดรับที่แตกต่างกัน ดังนั้นโดยทั่วไปแล้วบุคคลจะทำพฤติกรรมกาเปิดรับมี 3 ลักษณะดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์ (2544) คือ พฤติกรรมกาเปิดรับจากสื่อโดยผู้รับสื่อมีความคาดหวังจากสื่อว่าการบริโภคสื่อจะช่วยตอบสนองความต้องการของเขาได้ ซึ่งจะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดหรือเปลี่ยนลักษณะนิสัย หรือเปลี่ยนวิถีชีวิตเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างได้โดยการเลือกบริโภคสื่อนั้นจะขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสื่อเองเพราะแต่ละคนย่อมมีมุมมองและความตั้งใจในการใช้ประโยชน์แตกต่างกันไปและตัวบุคคลผู้ที่นำข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งจะมีปฏิกริยาโต้ตอบระหว่างกัน ซึ่ง Rogers and Shoemake (1971) กล่าวว่า ถ้าต้องการให้บุคคลใดเกิดการยอมรับสื่อนั้นควรใช้การสื่อสารระหว่างบุคคลโดยใช้สื่อบุคคลเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารสื่อบุคคลนี้จะมีประโยชน์อย่างมากในกรณีนี้ที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารมีความเข้าใจกระจ่างชัดเจนและตัดสินใจรับสารได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้นซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท การติดต่อโดยตรง และการติดต่อโดยกลุ่ม รวมถึงบุคคลที่มีการเปิดรับรู้มาก จะเป็นคนที่มีความรู้ในสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้ดี เพราะสื่อจะทำให้บุคคลที่เปิดรับมีการปรับตัวรู้เท่าทันสถานการณ์ต่างๆ กว่าบุคคลที่เปิดรับน้อย อย่างไรก็ตามมนุษย์นั้นไม่ได้เปิดรับข้อมูลทั้งหมด แต่จะเลือกรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวข้องกับตัวเองมากกว่า ทำให้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารทั้งหมดจะถูกคัดเลือกลั่นกรองอยู่ตลอดเวลา Atkin (1973: 208 อ้างถึงใน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2557)

ในพฤติกรรมกาเปิดรับตัวแปรแทรก ที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ทำให้เห็นผลโดยตรง ซึ่งมีปัจจัยภายใน (ความเป็นปัจจัยของผู้รับสาร) และปัจจัยภายนอกของผู้รับสาร (สภาพแวดล้อมภายนอก) ที่มีผลต่อพฤติกรรมกาเปิดรับที่เป็นไปตามผู้ส่งสารตามทฤษฎีของ DeFleur (1970 อ้างถึงใน พิมพ์มาดา จิระเศวตกุล, 2553: 14) เกี่ยวข้องกับ 3 เรื่องดังต่อไปนี้คือ

- 1) ความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences)
- 2) กลุ่มทางสังคม (Social Category)
- 3) ความสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Relations)

โดยเห็นว่าผู้รับสารแต่ละคนมีความแตกต่างกันในทางความเป็นตัวตนของแต่ละคน เช่น ค่านิยมทัศนคติและความเชื่อที่ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารหรือการตีความหมายข่าวสารจากสื่อที่แตกต่างกันทำให้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการรับรู้ลักษณะทางสังคม ที่คล้ายคลึงกันเช่นการศึกษารายได้อาชีพเพศอายุและภูมิลาเนาที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึง แต่ผู้รับสารที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกันมักจะมีความสนใจที่เหมือนกันลักษณะกลุ่มทางสังคมจะมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกระบวนการสื่อสารของบุคคลจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันกลุ่มทางสังคมได้มีการนำไปใช้สิ่งนี้ในการวางแผนการตลาดเพื่อขายหรือเผยแพร่สินค้า หรือผลิตภัณฑ์ไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนดเช่นกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มแม่บ้านเป็นต้นหรือการแบ่งย่อยประเภทของสื่อแต่ละชนิดตามความสนใจของผู้รับสารเช่นการแบ่งประเภทนิตยสารของผู้หญิง และผู้ชายการแบ่งประเภทรายการตามลักษณะของผู้ดูผู้ฟัง เป็นต้น

ข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่ได้เข้าถึงผู้รับสารในลักษณะความสัมพันธ์แบบสิ่งเร้า -การตอบสนองแต่มีตัวแปรแทรกอีกประเภทหนึ่งที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมความสัมพันธ์ทางสังคมนี้คือการมีความสัมพันธ์กันในลักษณะกลุ่มปฐมภูมิหรือกลุ่มทุติยภูมิแต่กลุ่มปฐมภูมิเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิทเพื่อนร่วมงานสมาชิกในครอบครัวหรือญาตินั้นจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่าข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชนมักถูกรับรู้หรือตีความโดยอิทธิพลจาก

ในเรื่องสิ่งที่ใช้วัดพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อมี 2 ตัว ดูจากเวลาที่ใช้สื่อ และความถี่ของการใช้สื่อโดยแบ่งตามเนื้อหา ซึ่งมีข้อเสียตรงที่คำตอบขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นความสนใจ เวลาของผู้รับสื่อ จึงได้ มีการวัดในพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโดยใช้ความถี่ ไม่ว่าจะเป็น ความถี่ในการดูโทรทัศน์ ความถี่ของการอ่านหนังสือพิมพ์ ความถี่ของการฟังวิทยุ McLeod (1972 อ้างถึงใน นรมน ผาสุก , 2556: 10) และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นสิ่งมนุษย์ใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการเข้า กับสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ทำให้เข้าถึงสื่อได้อย่างรวดเร็ว Pavlik (1998 อ้างถึงใน จันทรจิรา ขุนวงศ์, 2556: 10)

ตามความเห็นของผู้วิจัย สรุปได้ว่าพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อจะมีกระบวนการและปัจจัยในการเปิดรับสื่อ ทั้งการแสวงหาข้อมูล การเปิดรับข้อมูล และการเปิดรับประสบการณ์ ลักษณะทางประชากรเช่น เพศอายุอาชีพการศึกษารวมถึงภูมิหลังของผู้รับสื่อ ซึ่งแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมในการเปิดรับของบุคคล เพื่อการตีความและเลือกที่จะจดจำในรายละเอียดซึ่งกระบวนการและปัจจัยเหล่านี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมในการเปิดรับและนำไปสู่ความพึงพอใจในการบริโภคสื่ออื่นๆ ในที่สุด

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis)

ผู้รับสารออกเป็น 4 แนวคิดใหญ่ๆ ดังนี้ Mcquail (1994 อ้างถึงใน พิมพ์มาดา จิระเศวตกุล, 2553: 22) ทศณะแบบ “ผู้ชม” (Spectators) นี้เป็นแบบที่มาจากสมัยก่อนที่ได้รับจากศิลปะการแสดง พื้นบ้านซึ่งจะประกอบด้วยฝ่ายผู้เล่นหรือผู้ส่งสารและผู้ชมโดยทั้งสองฝ่ายมีโต้ตอบกันโดยตรง ในขณะเวลานั้นซึ่งปัจจุบันก็ยังยังมีให้เห็นอยู่เช่นการชมละครเวที การชมคอนเสิร์ต การนั่ง ฟังการบรรยาย เป็นต้น ต่อมายุคสมัยเป็นไป ทำให้เกิด ทศณะแบบ กลุ่มสาธารณะ (Public) ซึ่ง ทศณะแบบนี้เกิดตอนที่มีสื่อสิ่งพิมพ์โดยมีกลุ่มผู้อ่านที่ผู้รับสารสนใจและจะติดตามสื่อสิ่งพิมพ์ อย่างต่อเนื่องและอย่างจริงจังสื่อสิ่งพิมพ์ที่รู้จักกันในยุคแรกๆ คือ หนังสือพิมพ์มีบทบาท เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงสังคมเป็น อย่างมากเมื่อมีการเติบโตของสื่อมากขึ้นทำให้ผู้คนเข้าถึงข้อมูล ได้ง่าย ทำให้เกิดทศณะแบบ มวลชน (Mass) คือจะเป็นกลุ่มขนาดใหญ่ที่อยู่กระจัดกระจาย ตามที่ต่างๆและมีการรวมตัวแบบชั่วคราว เมื่อพบเหตุการณ์การเปิดรับจบลง การรวมกลุ่มมวลชน ก็สลายตัว เช่น การรับการปราศรัยทางกา รเมืองในที่สาธารณะ เพื่อดึงดูดความสนใจผู้คนใน บริเวณนั้น โดยที่ผู้คนไม่ได้รู้จักกันมาก่อน แต่มีการปราศรัยจบลง ผู้คนก็แยกย้ายสลายตัวกัน ไปสุดท้ายเมื่อมีการนำธุรกิจ ก็นำไปสู่ ทศณะแบบ ตลาดหรือผู้บริโภค (Market) เป็นการ พัฒนาการของการสื่อสารได้กลายเป็นธุรกิจอย่างเต็มตัวและมีการแข่งขันกันสูงดังนั้นสินค้าหรือ บริการที่มีไว้จำหน่ายให้แก่กลุ่มคนที่มีความสนใจ และมีอำนาจการซื้อที่เรียกว่า ผู้บริโภคหรือ ตลาด ซึ่งปัจจุบันปริมาณการผลิตสื่อมีมากขึ้น บวกกับมีการแข่งขันที่สูง ระหว่างผู้ผลิตสื่อ ทำให้ การผลิตสื่อต้องดูถึงความต้องการของผู้รับสื่อเป็นสิ่งสำคัญ

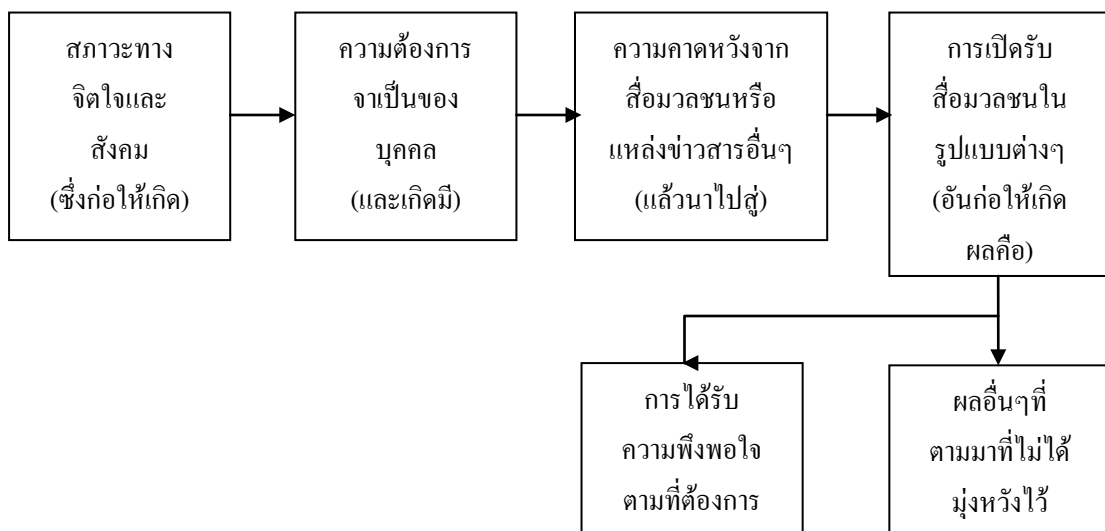
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ (Uses and Gratification Theory)

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นทฤษฎีที่ศึกษาผู้รับสื่อเป็นหลักว่าผู้รับสื่อ มีกระบวนการเลือกสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการ ของตนและมีแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมของผู้รับ สื่อที่เกิดขึ้นนั้นก็เพื่อตอบสนองความต้องการภายในจิตใจทฤษฎีจึงเน้นการอธิบายถึงความ ต้องการแรงจูงใจพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้รับสื่อ ลักษณะการเลือกใช้ประโยชน์จากสื่อ ของผู้รับสื่อเพื่อใช้ประโยชน์จากสื่อในชีวิตประจำวัน สรรว ความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง และใน บ้างครั้งเรายังใช้สื่อหรือข้อมูลในการหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตรวมถึงการใช้ประโยชน์ จากสื่อเพื่อการเรียนรู้ในการเพิ่มศักยภาพของตัวเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการสื่อสารของ มนุษย์โดยใช้ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นการอธิบายพฤติกรรมการสื่อสารของ มนุษย์เกิดจากแรงผลักดันภายในของตัวผู้รับสารเองซึ่งนำไปสู่การเลือกใช้สื่อที่สนองตอบความ

ต้องการของตนในด้านต่างๆ และนำไปสู่ความพึงพอใจในการบริโภคสื่ออื่นๆ ในที่สุด Lull (1982 อ้างถึงใน สุรัตน์ ตรีสกุล , 2548) การใช้สื่อเพื่อตอบสนองความต้องการ โดยมนุษย์ต้องการรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจและมีส่วนร่วมกับสังคม รวมถึงต้องการข้อมูลเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวัน McQuail and Windahl (1981: 149-150, อ้างถึงใน ภัทรา ศุภวิรรณ, 2552: 31)

ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจโดย เสรี วงษ์มณฑา (2523 อ้างถึงใน สำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์ , 2555: 7) จึงมีข้อสรุป คือ มนุษย์จึงใจที่จะแสวงหาข่าวสาร ไม่ได้ถูกบังคับให้อ่าน ให้ดูหรือฟัง เพราะมนุษย์เรามีทางเลือกที่จะหลบหลีกข่าวสารได้ถ้าต้องการโดยการใช้สื่อมวลชนของมนุษย์ ย่อมมีจุดมุ่งหมาย ทำให้สื่อมวลชนต้องแข่งขันกับสิ่งเร้าอื่นๆ อีกหลายอย่าง ที่อาจตอบสนองความต้องการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้กำหนดความต้องการของตัวเอง จากความสนใจ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นในกรณีต่างๆ กัน

การศึกษาผู้รับสารเกี่ยวกับสภาวะทางสังคม ความจำเป็นของข้อมูลสำหรับผู้ รับสาร ความคาดหวัง การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ ความพึงพอใจ และอื่นๆ ที่เข้ามาแทรกในพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ซึ่งทำให้สามารถจำลองรูปแบบการใช้ประโยชน์ และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชน Katz, et al (1973, อ้างถึงใน พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 13) ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แบบจำลององค์ประกอบของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของ

Katz, et al, 1973

แหล่งที่มา: พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 13.

ได้สร้างตัวแปรพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้รับสื่อที่ต้องการได้รับสิ่งที่ตนต้องการจากสื่อต่างๆ ไว้ซึ่งนักวิจัยในประเทศไทยได้ทำการศึกษาชุดตัวแปรดังกล่าวเพื่ออธิบายพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อรวมถึงได้ปรับปรุงขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้สื่อโดยผู้รับสื่อในประเทศไทยมากขึ้น McQuail et al และคณะ (อ้างถึงใน ภัทรา ศุภวิรรณ, 2552: 31, 34) เพื่อแสวงหาข้อมูลและใช้ข้อมูลกับการตัดสินใจเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเองรวมถึงสภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวสภาพปัจจุบันของสังคมและโลกวมถึงต้องการสร้างความมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคลมนุษย์ต้องการใช้ข้อมูลเพื่อสร้างตัวตน หรือลักษณะเฉพาะของตน โดยผ่านการเรียนรู้จากสื่อ และสังเคราะห์มาเป็นเอกลักษณ์ในรูปแบบของตน และเพื่อมีบทบาทในสังคม และทำให้สังคมยอมรับ ทั้งกลุ่มสังคมเดิมหรือกลุ่มสังคมใหม่ รวมถึงเพื่อความบันเทิงที่หลีกเลี่ยงหรือลดปัญหาและแรงกดดันต่างๆ ในชีวิตประจำวันโดยการผ่อนคลาย เพื่อให้อารมณ์ของบุคคลนั้นดีขึ้น

จากงานวิจัยของ Compesi (1980 อ้างถึงใน ภัทรา ศุภวิรรณ, 2552: 34) ที่ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ชมละครทีวีเรื่อง All My Children โดยสัมภาษณ์คนในเมืองยูนิรัฐโอเรกอนจำนวน 221 คน ผลปรากฏว่าการใช้สื่อเพื่อทำให้เกิดความพึงพอใจ เพื่อความบันเทิงหรือเพื่อความผ่อนคลาย และมีความต้องการสื่อ จนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต คำนึงถึงความสะดวกและมีประโยชน์ต่อตัวเอง รวมถึงครอบครัว

ในอีกมุมมองหนึ่ง มองว่าการ วิเคราะห์ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นหน้าที่ของสื่อหรือผู้ผลิตสื่อเพื่อสนองความต้องการของผู้รับสื่อโดยอาศัยพฤติกรรมและสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม ยุบล เบญจรงค์กิจ (2542 อ้างถึงใน นรมน ผาสุก, 2556: 25) โดยผู้รับสารนั้นมีการบวนการอย่างไรในการเลือกรับสื่อ หนึ่งพบว่าการใช้และความพึงพอใจในการสื่อสารประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ สุรพงษ์ โสณะเสถียร (2533: 114 อ้างถึงใน หรรษา วงศ์ธรรมกุล, 2541: 20) ผู้ที่มีบทบาททุกและมีวัตถุประสงค์เสมอในการสื่อสาร คือ ผู้รับสื่อ และเพื่อสนองความต้องการของตนไม่ใช่เป็นผลจากการชักนำจาก ผู้ส่งสาร นำไปสู่ความพึงพอใจในสื่อทำให้เกิดแข่งขันกัน ระหว่างผู้ผลิตสื่อ เพื่อผู้รับสารพึงพอใจ

การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจโดย ศุภคทา บุญนิมพลี (2552: 30-31) ได้รวบรวมผลงานวิจัยที่แบ่งความพึงพอใจออกเป็น 4 กลุ่มคือ

1) **Orientational Gratifications** หมายถึง การใช้สื่อเพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูลเพื่อการอ้างอิง และเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคม รูปแบบของความต้องการที่แสดงออกมา ได้แก่ การติดตามข่าวสาร การได้มาซึ่งข้อมูล เพื่อช่วยในการตัดสินใจ เป็นต้น

2) **Social Gratifications** เป็นการใช้สื่อเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งรับรู้จากข้อมูลข่าวสารเข้ากับบุคคลเช่น การนำข้อมูลไปใช้ติดต่อกับผู้อื่น

3) Para- Social Gratifications หมายถึง กระบวนการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของบุคคล หรือเพื่อการอ้างอิงผ่านตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสื่อ

4) Para-Oriental Gratifications หมายถึง กระบวนการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ในการลดความ ตึงเครียด หรือเพื่อปกป้องตัวเอง เช่น เป็นการใช้เวลาให้หมดไปเพื่อความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พอใจ เป็นต้น

สรุปทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นแนวคิดที่มีความเชื่อว่าผู้รับสื่อจะเป็นผู้กำหนดว่าตนต้องการอะไรจากสื่ออะไรเพื่อจะสามารถสนองต่อความพึงพอใจหรือความต้องการของผู้รับสื่อได้และจะนำสื่อที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไปต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์จากสื่อในการเข้าสังคม ใช้ในการปรับความคิด หรือทัศนคติของผู้รับสื่อหลังจากที่ได้รับสื่อ สิ่งนั้นไปแล้ว

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

ละครโทรทัศน์ช่วงภาคหลังข่าวภาคค่ำ 20.30-22.00 น. เป็นละคร TV. Serials เรื่องด้านเนื้อหา จะวนเวียนอยู่กับเรื่องราวชีวิตทั่วไป และความสัมพันธ์ระหว่างเพศมีการถ่ายทอดให้ดูสมจริง และมีการสะท้อนอารมณ์ที่หลากหลาย ทั้งความรัก ความแค้น และความทุกข์ (กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 288-289) หรือเรื่องนำเสนอเป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นตามจินตนาการของผู้เขียนบท ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องจริงเสมอไป หรืออาจมีเค้าโครงจาก เรื่องจริงที่นำมาดัดแปลง เป็นละครก็ได้ (ชยพล สุทธิโยธิน, 2548: 63-64 อ้างถึงใน ปณิสญา อธิจิตตา, 2555: 12) รวมถึงเพื่อลดความตึงเครียดการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและกำลังใจในการต่อสู้ชีวิต (วิมลวรรณ บุญจันทร์, 2549: 1 อ้างถึงใน ปณิสญา อธิจิตตา, 2555: 11)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

นนทสิทธิ์ แก้วทิพยเนตร (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมชอบประเภทละครเรื่องยาวหลายตอนจบด้านเนื้อหาของละครที่ชอบคือละครตลกเบาสมองช่วงเวลาที่ชมละครโทรทัศน์คือช่วงเวลา 18.01-22.30 น. ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์คือทุกวันปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรับชมละครโทรทัศน์ คือบทละครเนื้อเรื่องประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์คือนำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้สถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์ คือไทยทีวีสีช่อง 3 ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์คือโทรทัศน์และขอรับชม

ละครประเทศไทยมากที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) คือ ชั้นปีการศึกษา ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์

ณัฐลี นุตประวีณ์ และ พจนา รูปแก้ว (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ต่อเดือน 15,000-25,000 บาท มีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการทุกสัปดาห์ ผ่านช่องทางโทรทัศน์ โดยความถี่ในการรับชมคือ 1-4 สัปดาห์/สัปดาห์ มีระยะเวลาในการรับชมจนจบรายการ ลักษณะในการรับชมรายการเปลี่ยนช่องเมื่อมีโฆษณา เลือกชมรอบการแข่งขัน Blind Audition รับชมกับครอบครัวหรือญาติ แต่ส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ในด้านความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ตัดสิน ผู้ตัดสิน หรือ โค้ช นำประสบการณ์ของตนเองมาปรับใช้ในการให้คำแนะนำผู้เข้าแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด และมีระดับความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการ การนำเสนอผู้สนับสนุนรายการ (สปอนเซอร์) มีความเหมาะสม น้อยที่สุด ส่วนประโยชน์จากการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์โดยรวมในระดับสูงเช่นกัน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการด้านความบันเทิง ได้รับความเพลิดเพลินจากการรับชม มากที่สุด ส่วนประโยชน์จากการรับชมรายการด้านความเป็นเอกลักษณ์บุคคล การนำประสบการณ์จากการรับชมไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน น้อยที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ในสมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศมีผลต่อพฤติกรรมการเปิดชมรายการด้านความถี่ และระยะเวลาในการรับชมรายการแตกต่างกันนอกจากนั้น ผู้ชมรายการที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกันยังมีการเปิดรับชมรายการจากช่องทางที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จะเปิดรับชมรายการผ่านช่องทางที่หลากหลายมากกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี และลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษายังมีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ชมรายการด้วยเช่นกัน โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีส่วนร่วมในการรับชมรายการมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี ในสมมติฐานการวิจัยที่ 2 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการเดอะวอยซ์ ไทยแลนด์ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นซีซั่นที่เปิดรับชม ช่องทางที่เปิดรับชม ความถี่ในการเปิดรับชมระยะเวลาในการเปิดรับชม ลักษณะในการรับชม รอบการแข่งขันที่เลือกรับชม ผู้ร่วมรับชม และการมีส่วนร่วมในการรับชมรายการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับชมรายการทั้ง 5 ด้านคือ ด้านรูปแบบรายการด้าน

การนำเสนอรายการ ด้านเนื้อหารายการ ด้านคุณสมบัติของผู้ตัดสิน และคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ในสมมติฐานที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการทุกด้าน เช่นเดียวกัน คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของบุคคล ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และด้านความบันเทิง

พิมพ์มาดา จิระเวตกุล (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อละครซี ทคอม ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายมีอายุระหว่าง 25-30 ปี ซึ่งมีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีมีอาชีพพนักงานเอกชนและมีงานอดิเรก คือ ช้อปิ้งนอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกพึงพอใจและรู้สึกสบายใจในระดับปานกลางกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ในกรุงเทพมหานครรวมถึงรู้สึกเบื่อหน่ายเล็กน้อยและเผชิญกับปัญหาเล็กน้อยแก้ไขได้ ผลการวิจัยในส่วนของการเปิดรับชม พบว่า ละครซีทคอมที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมเป็นประจำอันดับที่ 1 คือเป็นต่ออันดับที่ 2 คือบ้านนี้มีรักอันดับที่ 3 คือบางรักซอย 9 รวมถึงผู้กองเจ้าเสน่ห์ที่มีจำนวนผู้ชมในอัตราสูงเช่นกัน เหตุผลที่ชมละครซีทคอมดังกล่าว เพราะชื่นชอบเนื้อเรื่อง โดยมีลักษณะการชมเรื่อยๆตั้งใจบ้างไม่ตั้งใจบ้าง และรับชมกับครอบครัวส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมชมละครซีทคอมที่รับชมเป็นประจำ ผลการวิจัยในส่วนการใช้ประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับการรับชมละครซีทคอมในระดับปานกลาง โดยคาดหวังจะได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และภายหลังจากชมละครซีทคอมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยพึงพอใจที่การรับชมละครซีทคอมทำให้ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ในสมมติฐานที่ 1 เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ย อาชีพ กิจกรรมยามว่าง ความรู้สึกพึงพอใจด้านความรู้สึกสบายใจ ความรู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้การเผชิญปัญหา มีความสัมพันธ์กับละครซีทคอมที่ชมเป็นประจำ อันดับที่ 1, 2 และ 3 แต่เพศและสถานภาพสมรสและความรู้สึกสบายใจไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่เลือกรับชมละครซีทคอม ในสมมติฐานที่ 2 พบว่า เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความพึงพอใจด้านความรู้สึกสบายใจ ความรู้สึกเบื่อหน่าย การเผชิญปัญหา ที่แตกต่างกันมีความคาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับการรับชมละครซีทคอมแตกต่างกัน โดยเพศหญิงคาดหวังมากกว่าเพศชาย อาชีพพนักงานเอกชนและนักศึกษา มีความคาดหวังมากกว่าอาชีพพ่อค้าแม่ค้าหรือธุรกิจส่วนตัว และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเบื่อหน่ายการดำเนินชีวิตประจำวันในกรุงเทพมหานครเล็กน้อยถึงมากที่สุด คาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เบื่อเลย ในสมมติฐานที่ 3 พบว่าความคาดหวังในประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมละครซีทคอมมีความสัมพันธ์กับละครที่รับชมเป็นประจำ อันดับที่ 1, 2 และ 3 เหตุผลที่รับชมลักษณะการรับชมรูปแบบการรับชมการมีส่วนร่วมในละครซีทคอมที่ชมเป็นประจำ ในส่วนของสมมติฐานที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเปิดรับ

กับความพึงพอใจ พบว่า พฤติกรรมเปิดรับชมละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมโดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

วิภา วัฒนาศิริพานิช (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรม的开รับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตีโชว์: กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจแบบวัดผลครั้งเดียวผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายมีอายุระหว่าง 17-21 ปี มากที่สุด ซึ่งมีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษา รายได้ส่วนตัวน้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือน ผลการวิจัยในส่วนของการเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia พบว่า การเลือกเปิดรับชมรายการจากโทรทัศน์ช่อง ITV มากกว่า UBC กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากการได้รับความบันเทิงและความเพลิดเพลินมากที่สุด มีการใช้ประโยชน์ในการเตรียมตัวที่จะเข้าร่วมแข่งขันในครั้งต่อไปน้อยที่สุด และความพึงพอใจจากการรับชมรายการ พบว่า โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจมากในด้านเนื้อหาการรูปแบบรายการเวลาที่ออกอากาศผู้ร่วมแสดงในบ้าน และการตัดสินใจของผู้ร่วมโหวต

สมควร เจริญสุข (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรม的开รับสารและความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการเกมโชว์ในช่วงเวลา 19.01 น. จนถึงปิดสถานีมีการเปิดรับชมรายการประมาณ 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยใช้เวลาในการรับชมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง เหตุผลที่ชมเพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ รายการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ รายการเกมโชว์ทางไทยทีวีสีช่อง 9

จิตติ วิทยสรณะ และชยพล อินทรวงศ์ (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรม的开รับละครโทรทัศน์และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเปิดรับละครโทรทัศน์ของบริษัท เป้าเงินจงจำกัด ของประชาชนใน เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม的开รับละครโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเปิดรับละครโทรทัศน์ของบริษัท เป้าเงินจง จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

นรมน ผาสุก (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สื่อในการเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตเปิดรับสื่อ การใช้ประโยชน์จากสื่อ และความพึงพอใจต่อสื่ออยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรม的开รับสื่อเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการใช้ประโยชน์ และพฤติกรรมการเปิด รับสื่อมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

จารุวรรณ กิตตินราภรณ์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต “เว็ลต์ไวต์เว็บ” ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่า

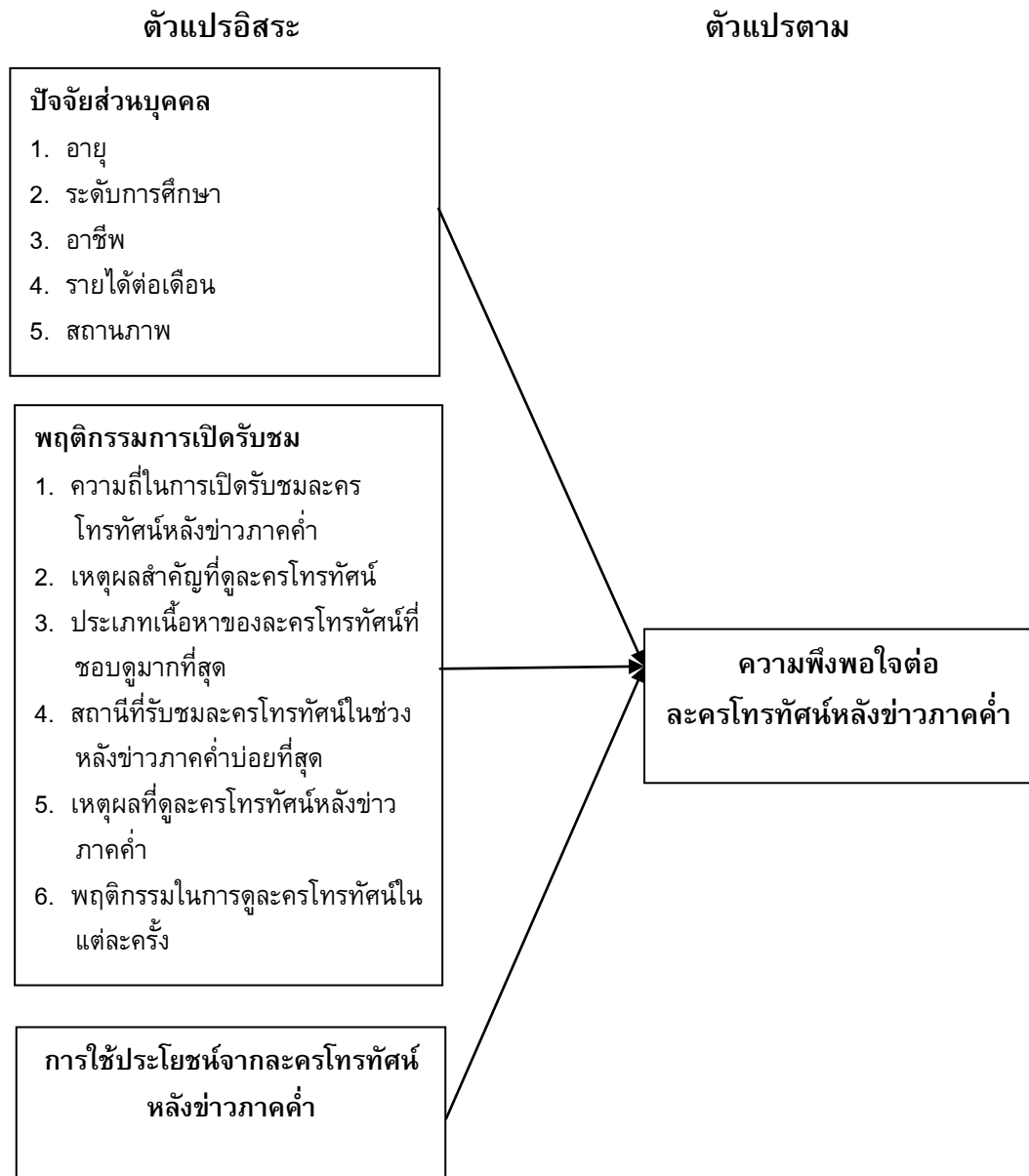
1) ปัจจัยที่มีผลกับความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ เพศ ชั้นปีการศึกษา และรายได้ของผู้ปกครอง

2) ปัจจัยที่มีผลกับการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับข้อมูล ข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ เพศที่พักอาศัยและคณะที่ศึกษา

3) ปัจจัยที่มีผลกับความพึงพอใจจากการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ ที่พักอาศัยและรายได้ของผู้ปกครอง

กิติภัส แสงงามปลั่ง (2548: บทคัดย่อ) การรับรู้และความพึงพอใจของผู้รับ สารในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการเรื่องเล่าเช้านี้ พบว่า ด้านการทดสอบสมมติฐานลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการเรื่องเล่าเช้านี้ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้รับสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้และความพึงพอใจต่อการนำเสนอข่าวของพิธีกรรายการเรื่องเล่าเช้านี้แตกต่างกัน นอกจากนั้น ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับ สารที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้และความพึงพอใจต่อรูปแบบรายการเรื่องเล่าเช้านี้แตกต่างกัน

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.7 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมี
ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขต
กรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดครั้งเดียว (One Shot Study) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยผู้ศึกษาได้กำหนด ขั้นตอน และวิธีการดำเนินงานวิจัยตามลำดับโดยเริ่มจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลดังจะได้ดำเนินต่อไป

3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ กลุ่มผู้สมัครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่เป็นผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและมีอายุระหว่าง 15-59 ปี จำนวน 1,988,589 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557)

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเลือกจากประชากรเพศหญิงอายุระหว่าง 15-59 ปี ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณจากสูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane, (1973: 727) จากประชากรจำนวนทั้งหมด 1,988,589 คน โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยกำหนดความผิดพลาดไม่เกิน 5% ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 คน ตามสูตรคำนวณดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าสัดส่วนประชากร ซึ่งในที่นี้

ให้มีค่า

เท่ากับ 0.05

แทนค่าจะได้

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,988,589}{1+1,988,589 (0.05)^2} \\ &= 399.92 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้เท่ากับ 400 คน

3.1.1 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างแบบสองขั้นตอน (Two-stage Cluster Sampling) โดยการใช้การแบ่งพื้นที่จากสำนักงานพัฒนาชุมชนกรุงเทพมหานครทั้งหมด 50 เขต ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจากจำนวนเขตพื้นที่การปกครอง 50 เขต โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายคือ การจับสลากเขต โดยสุ่มเลือกเขตออกมาได้ 5 เขต ดังนี้ เขตบางกะปิ เขตมีนบุรี เขตลาดพร้าว เขตพระนคร และเขตทุ่งครุ

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เมื่อได้ตัวอย่างของแต่ละเขตจากการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1 แล้ว ผู้วิจัยจะใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยกระจายไปตามเขตต่างๆ ตามที่ได้จับสลากไว้ เขตละ 80 ชุด โดยเข้าเก็บข้อมูลตามสถานที่อาคารสำนักงาน ธนาคาร สถานศึกษา มหาวิทยาลัยจนครบ 400 ชุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เพื่อเป็นการศึกษาพฤติกรรมการรับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ เหตุผลสำคัญที่ดูละครโทรทัศน์ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบมากที่สุด สถานที่รับชมละครโทรทัศน์ในช่วงหลังข่าวภาคค่ำบ่อยที่สุด เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ และพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ
 ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ
 แบบสอบถามส่วนที่ 3 และ 4 เป็นคำถามที่สร้างขึ้นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า
 (Rating Scales) 5 ระดับ ตามมาตรวัดของ Likert โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

3.2.1 การทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

1) การทดสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแล้ว
 นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องใช้ได้ (Validity) ของเนื้อหาและ
 โครงสร้างแบบสอบถาม (Structure Validity) ให้ครอบคลุมเนื้อหาของแบบสอบถาม และความ
 เหมาะสมของภาษาที่สามารถสื่อความหมายของคำถามแต่ละตอนตรงกันกับความต้องการของ
 ผู้วิจัย

2) การทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของเครื่องมือวิจัย โดยการนำ
 แบบสอบถามไปทดสอบกับประชากรที่ใกล้เคียงกับตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ชุด
 โดยวิธีทดสอบ pre-test เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้โดยใช้สูตรของ Cronbach's
 Alpha Coefficient (Cronbach, 1951: 176) โดยส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์
 หลังข่าวภาคค่ำ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือเท่ากับ 0.818 และส่วนที่ 4 ความพึงพอใจที่มีต่อ
 ละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือเท่ากับ 0.876

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จากละครโทรทัศน์ บทความ หนังสือ นิตยสาร
 อินเทอร์เน็ต ผลงานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการ ประกอบการกำหนด
 แนวคิดในการวิจัยและใช้อ้างอิงในการเขียนผลรายงานผลการวิจัย

จากนั้นผู้วิจัยจึงเก็บรวบรวมข้อมูล โดย นำแบบสอบถามแจกจ่ายให้กับผู้ชมละคร
 โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ จำนวน 400 ชุด ในเขตกรุงเทพมหานครได้แก่ เขตบางกะปิ เขต
 มีนบุรี เขตลาดพร้าว เขตพระนคร และเขตทุ่งครุ โดยกำหนดระยะเวลาในการเก็บ รวบรวม
 แบบสอบถามในช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2558

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 นำแบบสอบถามส่วนที่ 1 และ 2 มาหาค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อใช้อธิบายลักษณะทางด้านประชากร และพฤติกรรมในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

3.4.2 นำแบบสอบถามส่วนที่ 3 และ 4 มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การแปลความหมายของคะแนนที่ได้แบ่งคะแนนออกเป็นช่วงๆ ช่วงละเท่าๆ กัน โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ค่าเฉลี่ย} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

เกณฑ์การประเมิน

1.00 - 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	น้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	มาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด

3.4.3 การทดสอบสมมติฐาน การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมีผลต่อความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเมื่อตัวแปรแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย ทดสอบด้วยการทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน (t-test For Independent Sample) และตัวแปรที่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อยขึ้นไปโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance One-way ANOVA) และใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ว่า การใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีมากกว่า 1 ตัวกับตัวแปรตาม 1 ตัว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงข้อมูลทั่วไปของผู้สมัครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่เป็นผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 15-59 ปี จำนวน 400 คน โดยนำเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งได้ทำการวิเคราะห์ ข้อมูล และทดสอบสมมติฐานการวิจัย แบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ
- 4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนที่ 4.1 จะกล่าวถึง ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพ โดยใช้สถิติความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	64	16.0
21-30 ปี	162	40.5
31-40 ปี	106	26.5
41-50 ปี	45	11.3
51 ปีขึ้นไป	23	5.8
รวม	400	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	12	3.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	3.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	62	15.5
ปวช./ ปวส./ อนุปริญญา	45	11.3
ปริญญาตรี	205	51.3
สูงกว่าปริญญาตรี	61	15.3
รวม	400	100.0
อาชีพ		
รับราชการ	46	11.5
พนักงานบริษัทเอกชน	140	35.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	27	6.8
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	51	12.8
นักเรียน/นักศึกษา	112	28.0
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	14	3.5
อื่นๆ (รับจ้าง, ผู้ช่วยวิจัย, ไม่ได้ทำงาน)	10	2.5
รวม	400	100.0
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	111	27.8
10,001-20,000 บาท	124	31.0
20,001-30,000 บาท	80	20.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
30,001-40,000 บาท	40	10.0
มากกว่า 40,001 บาท	45	11.3
รวม	400	100.0
สถานภาพ		
โสด	283	70.8
สมรส	105	26.3
หม้าย/หย่าร้าง	12	3.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1

อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และที่น้อยที่สุดคือ อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และที่น้อยที่สุดคือระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รับราชการ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 แม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และที่น้อยที่สุดคือ อาชีพอื่นๆ (รับจ้าง, ผู้ช่วยวิจัย, ไม่ได้ทำงาน) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 รายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และที่น้อยที่สุดคือ รายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001-40,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาคือ สมรส จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และที่น้อยที่สุดคือ หม้าย /หย่าร้าง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับชมละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำ

ในส่วนที่ 4.2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ เหตุผลสำคัญที่ดูละครโทรทัศน์ ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบมากที่สุด สถานที่ที่รับชมละครโทรทัศน์ในช่วงหลังข่าวภาคค่ำบ่อยที่สุด เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 และพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้งโดยใช้สถิติความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) ดังตารางที่ 4.2-4.7

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์
หลังข่าวภาคค่ำ

ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	121	30.3
5-6 วันต่อสัปดาห์	51	12.8
3-4 วันต่อสัปดาห์	116	29.0
1-2 วันต่อสัปดาห์	112	28.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ตัวอย่างเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทุกวัน มากที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ 3-4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 1-2 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และที่น้อยที่สุดคือ 5-6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุดในการดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

เหตุผลสำคัญที่สุดในการดูละครโทรทัศน์หลัง ข่าวภาคค่ำ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อความสนุกสนานบันเทิง	214	53.5
เพื่อจะได้นำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ	34	8.5
เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง	51	12.8
เพื่อเป็นการใช้เวลาว่าง	97	24.3
อื่นๆ	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำเพื่อความสนุกสนานบันเทิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือ เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 เพื่อจะได้นำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และที่น้อยที่สุดคือ เหตุผลอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด

ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ ที่ชอบดูมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ละครชีวิตรัก	82	20.5
ละครชีวิตการต่อสู้	40	10.0
ละครตลก เบาสมอง	204	51.0
ละครอาชญากรรม/สืบสวน	30	7.5
ละครไสยศาสตร์/อำนาจลึกลับ	11	2.8
ละครประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล	26	6.5
อื่นๆ	7	1.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ประเภทละครตลก เบาสมอง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ ละครชีวิตรัก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ละครชีวิตการต่อสู้ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ละครอาชญากรรม/สืบสวน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ละครประวัติศาสตร์/ชีวประวัติ บุคคล จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ละครไสยศาสตร์/อำนาจลึกลับ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และที่น้อยที่สุดคือ ประเภทเนื้อหาอื่นๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามสถานีละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่ดูบ่อยที่สุด

สถานีละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่ดูบ่อยที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 3	208	52.0
ช่อง 5	14	3.5
ช่อง 7	51	12.8
ช่อง 8	18	4.5
ช่อง 9	5	1.3
ช่อง One	63	15.8
ช่อง GMM	35	8.8
อื่นๆ	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทาง สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ ช่อง One จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ช่อง 7 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ช่อง GMM จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ช่อง 8 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ช่อง 5 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 สถานีอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และที่น้อยที่สุดคือ ช่อง 9 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9

เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาดี มีคติสอนใจ	103	25.8
การดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก	132	33.0
นักแสดงมีความสามารถ	48	12.0
นักแสดงเป็นผู้ที่ชื่นชอบ	65	16.3
ภาพและเสียงสวย นักแสดงแต่งกายดี	17	4.3
สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน	13	3.3
ดูตามคนอื่น	17	4.3
อื่นๆ	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ได้แก่ การดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาคือ เนื้อหาดี มีคติสอนใจ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 นักแสดงเป็นผู้ที่ชื่นชอบ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 นักแสดงมีความสามารถ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ภาพและเสียงสวย นักแสดงแต่งกายดีและดูตามคนอื่น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 เท่ากัน สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และที่น้อยที่สุดคือ เหตุผลอื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง

พฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ ในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ดูเรื่องเดียวตลอดจนจบตอนในแต่ละวัน	113	28.3
ดูสลับกับละครเรื่องอื่น	105	26.3
ดูและเปลี่ยนไปดูรายการอื่นๆ เมื่อละคร น่าเบื่อไม่สนุก	146	36.5

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

พฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ ในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ดูตามที่คนอื่นเปิดดู	31	7.8
อื่นๆ	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง โดยดูและเปลี่ยนไปดูรายการอื่นๆ เมื่อละครน่าเบื่อไม่สนุกมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ ดูเรื่องเดียวตลอดจนจบตอนในแต่ละวัน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ดูสลับกับละครเรื่องอื่น จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ดูตามที่คนอื่นเปิดดู จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ภาพและสีสวย นักแสดงแต่งกายดีและดูตามคนอื่น จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และที่น้อยที่สุดคือ อื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

ในส่วนที่ 4.3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การใช้ ประโยชน์
ทำให้รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน บันเทิงใจ	4.03	0.682	มาก
ทำให้คลายเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน และลด ความน่าเบื่อจากกิจกรรมอื่นๆ	3.76	0.850	มาก
ทำให้มีโอกาสนอยู่ใกล้ชิดกับสมาชิกครอบครัวมากขึ้น	3.66	0.891	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การใช้ ประโยชน์
ทำให้ได้รับข้อมูลใหม่ๆ ไปพูดคุยกับคนอื่น	3.62	0.878	มาก
ทำให้ได้ข้อคิด คติสอนใจ คำสอนต่างๆ เช่น ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ฯลฯ	3.55	0.940	มาก
ทำให้ได้ติดตามกระแสความคิด ทรรศนคติ ค่านิยม ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา	3.40	0.909	ปานกลาง
ทำให้ได้เรียนรู้บุคลิกภาพใหม่ๆ ผ่านตัวละคร	3.30	0.924	ปานกลาง
ทำให้ได้ใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตัวใน สถานการณ์ต่างๆ	3.29	0.982	ปานกลาง
ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ	3.14	0.963	ปานกลาง
ทำให้ได้จินตนาการว่าเป็นเหมือนตัวละครใน โทรทัศน์	3.08	1.144	ปานกลาง
โดยรวม	3.48	0.594	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.48 เมื่อศึกษารายละเอียดแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในประเด็นทำให้รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน บันเทิงใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.03 โดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ทำให้คลายเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน และลดความน่าเบื่อจากกิจกรรมอื่นๆ ค่าเฉลี่ย 3.66 โดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก และประเด็นที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุดคือ ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย 3.14 โดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มี ต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

ในส่วนที่ 4.4 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลัง
ข่าวภาคค่ำ

ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
นักแสดงนำ พระเอก-นางเอก	3.83	0.805	มาก
ความสามารถของนักแสดง	3.82	0.716	มาก
บทละคร-เนื้อเรื่อง	3.80	0.784	มาก
ฉาก สถานที่ในการถ่ายทำละคร	3.80	0.752	มาก
การดำเนินเรื่องราว	3.70	0.761	มาก
เพลงประกอบละคร	3.70	0.833	มาก
เวลาออกอากาศของละคร	3.69	0.838	มาก
ความคิดหรือแก่นของเรื่อง	3.67	0.756	มาก
เครื่องแต่งกายของตัวละคร	3.65	0.791	มาก
เสียงประกอบละคร	3.60	0.784	มาก
การจัดแสงของละคร	3.54	0.783	มาก
เทคนิคพิเศษต่างๆ	3.53	0.857	มาก
ภาษาที่ใช้-บทสนทนา	3.52	0.781	มาก
แนวคิดคุณธรรมที่สอดแทรกในเนื้อหาละคร	3.51	0.944	มาก
ความมีชื่อเสียงของผู้กำกับ	3.35	0.925	ปานกลาง
ความมีชื่อเสียงของผู้ประพันธ์	3.34	0.914	ปานกลาง
โดยรวม	3.63	0.490	มาก

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี ความพึงพอใจที่มีต่อละคร
โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.63 เมื่อศึกษารายละเอียดแล้ว
พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในเรื่องนี้ นักแสดงนำ
พระเอก-นางเอก มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.83 โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ
ความสามารถของนักแสดง ค่าเฉลี่ย 3.82 โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเรื่องที่มี
ความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ความมีชื่อเสียงของผู้ประพันธ์ ค่าเฉลี่ย 3.34

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 อายุที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า 20 ปี	3.82	0.482	7.990	0.000**
21-30 ปี	3.55	0.436		
31-40 ปี	3.59	0.492		
41-50 ปี	3.54	0.550		
51 ปีขึ้นไป	4.01	0.453		

หมายเหตุ: **P-Value < 0.01

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 7.990 และค่า P-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.013 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ อายุที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สำหรับการทดสอบเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย อายุกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นรายค่านั้น ผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ในการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลที่ได้ปรากฏในตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอายุกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		3.82	3.55	3.59	3.54	4.01
ต่ำกว่า 20 ปี	3.82	-	0.270*	0.234*	0.280*	-0.185
21-30 ปี	3.55	-	-	-0.035	0.0107	-0.455*
31-40 ปี	3.59	-	-	-	0.045	-0.420*
41-50 ปี	3.54	-	-	-	-	-0.466*
51 ปีขึ้นไป	4.01	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: ** P-Value < 0.01 * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.11 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี อายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุระหว่าง 41-50 ปี สำหรับตัวแปรอายุอื่นๆ นั้นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันน่าจะมี ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ประถมศึกษา	3.67	0.445	2.265	0.047*
มัธยมตอนต้น	3.80	0.523		
มัธยมตอนปลาย	3.79	0.496		
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	3.63	0.510		
ปริญญาตรี	3.58	0.480		
สูงกว่าปริญญาตรี	3.56	0.476		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 2.265 และค่า P-Value เท่ากับ 0.047 ซึ่งน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของ ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สำหรับการทดสอบเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับการศึกษากับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ นั้น ผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบผลต่างนัยสำคัญ(LSD) ในการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลที่ได้ปรากฏในตารางที่ 4.13 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับการศึกษากับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมตอนต้น	มัธยมตอนปลาย	ปวช./ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.67	3.80	3.79	3.63	3.58	3.56
ประถมศึกษา	3.67	-	-0.122	-0.114	0.039	0.088	0.112
มัธยมตอนต้น	3.80	-	-	0.008	0.162	0.210	0.235
มัธยมตอนปลาย	3.79	-	-	-	0.153	0.202*	0.226*
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	3.63	-	-	-	-	0.048	0.072
ปริญญาตรี	3.58	-	-	-	-	-	0.024
สูงกว่าปริญญาตรี	3.56	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.13 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี สำหรับตัวแปรระดับการศึกษาอื่นๆ นั้น ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 อาชีพที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
รับราชการ	3.57	0.549	6.326	0.000*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.48	0.429		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.65	0.426		
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.81	0.436		
นักเรียน/นักศึกษา	3.74	0.491		
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	3.90	0.511		
อื่นๆ	3.28	0.646		

หมายเหตุ: * P-Value <0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 6.326 และค่า P-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ อาชีพที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สำหรับการทดสอบเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย อาชีพกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ นั้น ผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ในการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลที่ได้ปรากฏในตารางที่ 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอาชีพกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

อาชีพ	$\bar{X}$	รับราชการ	พนักงานบริษัทเอกชน	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	นักเรียน/นักศึกษา	แม่บ้าน/พอบ้าน	อื่นๆ
		3.57	3.48	3.65	3.81	3.74	3.90	3.28
รับราชการ	3.57	-	0.083	-0.077	-0.242*	-0.171*	-0.332*	0.292
พนักงานบริษัทเอกชน	3.48	-	-	-0.160	-0.326*	-0.255*	-0.416*	0.208
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.65	-	-	-	-0.165	-0.094	-0.255	0.369*
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.81	-	-	-	-	0.071	-0.090	0.534*
นักเรียน/นักศึกษา	3.74	-	-	-	-	-	-0.161	0.463*
แม่บ้าน/พอบ้าน	3.90	-	-	-	-	-	-	0.625*
อื่นๆ	3.28	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.15 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ที่มีอาชีพรับราชการและพนักงานบริษัทเอกชนมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว นักเรียน/นักศึกษา และแม่บ้าน/พอบ้าน

ผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย /ประกอบธุรกิจส่วนตัว นักเรียน/นักศึกษา และแม่บ้าน/พอบ้าน มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ

สำหรับตัวแปรอาชีพอื่นๆ นั้นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันน่าจะมี ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.71	0.467		
10,001-20,000 บาท	3.66	0.482		
20,001-30,000 บาท	3.47	0.449	3.261	0.012*
30,001-40,000 บาท	3.58	0.550		
มากกว่า 40,001 บาท	3.67	0.528		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 3.261 และค่า P-Value เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันน่าจะมีการมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สำหรับการทดสอบเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย รายได้ต่อเดือนกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ นั้น ผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ในการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลที่ได้ปรากฏในตารางที่ 4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	มากกว่า 40,001 บาท
		3.71	3.66	3.47	3.58	3.67
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.71	-	0.043	0.239*	0.126	0.038
10,001-20,000 บาท	3.66	-	-	0.195*	0.082	-0.004
20,001-30,000 บาท	3.47	-	-	-	-0.112	-0.200*

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	มากกว่า 40,001 บาท
		3.71	3.66	3.47	3.58	3.67
30,001-40,000 บาท	3.58	-	-	-	-	-0.087
มากกว่า 40,001 บาท	3.67	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.17 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาทและรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท

ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท

สำหรับตัวแปรรายได้ต่อเดือนอื่นๆ นั้น ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 สถานภาพที่แตกต่างกันน่าจะมี ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
โสด	3.59	0.501		
สมรส	3.71	0.431	3.023	0.050*
หม้าย/หย่าร้าง	3.80	0.620		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 3.023 และค่า P-Value เท่ากับ 0.050 ซึ่งน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยกล่าวคือ สถานภาพที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สำหรับการทดสอบเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย สถานภาพกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ นั้น ผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ในการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลที่ได้ปรากฏในตารางที่ 4.19 ดังนี้

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสถานภาพกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
		3.59	3.71	3.80
โสด	3.59	-	-0.117*	-0.211
สมรส	3.71	-	-	-0.094
หม้าย/หย่าร้าง	3.80	-	-	-

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.19 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนก ตามสถานภาพ พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำน้อยกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส สมมติฐานการวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ทุกวัน	3.72	0.480	2.908	0.034*
5-6 วันต่อสัปดาห์	3.62	0.468		
3-4 วันต่อสัปดาห์	3.63	0.467		
1-2 วันต่อสัปดาห์	3.53	0.519		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบ พบว่าค่า F เท่ากับ 2.908 และค่า P-Value เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สำหรับการทดสอบเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ นั้น ผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ในการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลที่ได้ปรากฏในตารางที่ 4.21 ดังนี้

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	$\bar{X}$	ทุกวัน	5-6 วันต่อสัปดาห์	3-4 วันต่อสัปดาห์	1-2 วันต่อสัปดาห์
		3.72	3.62	3.63	3.53
ทุกวัน	3.72	-	0.096	0.093	0.188*
5-6 วันต่อสัปดาห์	3.62	-	-	-0.002	0.092

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ความถี่ในการเปิดรับชมละคร โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	$\bar{X}$	ทุกวัน	5-6 วันต่อ สัปดาห์	3-4 วันต่อ สัปดาห์	1-2 วันต่อ สัปดาห์
		3.72	3.62	3.63	3.53
3-4 วันต่อสัปดาห์	3.63	-	-	-	0.095
1-2 วันต่อสัปดาห์	3.53	-	-	-	-

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.21 การทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำพบว่า ผู้ที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทุกวัน มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ 1-2 วันต่อสัปดาห์

สำหรับตัวแปรความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำอื่นๆ นั้นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 เหตุผลสำคัญที่ดูละครโทรทัศน์ ที่แตกต่างกันน่าจะมี ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเหตุผลสำคัญที่ดูละครโทรทัศน์

เหตุผลสำคัญที่ดูละคร โทรทัศน์	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
เพื่อความสนุกสนานบันเทิง	3.66	0.511	1.409	0.240
เพื่อจะได้นำประเด็นจาก ละครไปสนทนาต่อ	3.68	0.482		
เพื่อให้ทราบความ เคลื่อนไหวของวงการบันเทิง	3.64	0.464		
เพื่อเป็นการใช้เวลาว่าง	3.55	0.447		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.409 และค่า P-Value เท่ากับ 0.240 ซึ่งมากกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด ที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด

ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ละครชีวิตรัก	3.74	0.496	2.612	0.024*
ละครชีวิตการต่อสู้	3.79	0.419		
ละครตลก เบาสมอง	3.56	0.481		
ละครอาชญากรรม/สืบสวน	3.63	0.523		
ละครไสยศาสตร์/อำนาจลึกลับ	3.62	0.555		
ละครประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล	3.55	0.497		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 2.612 และค่า P-Value เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด ที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สำหรับการทดสอบเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ นั้น ผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบผลต่างนี้ ยสำคัญ (LSD) ในการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลที่ได้ปรากฏในตารางที่ 4.24 ดังนี้

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุดกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

ประเภทเนื้อหาของ ละครโทรทัศน์ที่ชอบ ดูมากที่สุด	$\bar{X}$	ละคร ชีวิตรัก	ละครชีวิต การต่อสู้	ละครตลก เบาสมอง	ละคร อาชญากรรม/ สืบสวน	ละครสยอง ศาสตร์/ อำนาจ ลึกลับ	ละคร ประวัติศาสตร์/ ชีวประวัติ บุคคล
		3.74	3.79	3.56	3.63	3.62	3.55
ละครชีวิตรัก	3.74	-	-0.049	0.176*	0.105	0.118	0.187
ละครชีวิตการต่อสู้	3.79	-	-	0.226*	0.154	0.167	0.236
ละครตลก เบาสมอง	3.56	-	-	-	-0.071	-0.058	0.010
ละครอาชญากรรม/ สืบสวน	3.63	-	-	-	-	0.012	0.082
ละครสยองศาสตร์/ อำนาจลึกลับ	3.62	-	-	-	-	-	0.069
ละครประวัติศาสตร์/ ชีวประวัติบุคคล	3.55	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.24 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุดพบว่า ผู้ที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำประเภทละครชีวิตรัก และละครชีวิตการต่อสู้ มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำประเภทละครตลก เบาสมอง

สำหรับตัวแปรประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุดคู่อื่นๆ นั้น ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 สถานที่รับชมละครโทรทัศน์ในช่วงหลังข่าวภาคค่ำบ่อยที่สุด ที่แตกต่างกันน่าจะมี ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานที่รับชมละครโทรทัศน์ในช่วงหลังข่าวภาคค่ำบ้อยที่สุด

สถานที่รับชมละคร โทรทัศน์ในช่วงหลังข่าว ภาคค่ำบ้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ช่อง 3	3.58	0.492		
ช่อง 5	3.67	0.411		
ช่อง 7	3.73	0.520		
ช่อง 8	3.82	0.418	1.743	0.110
ช่อง 9	4.02	0.618		
ช่อง One	3.63	0.495		
ช่อง GMM	3.60	0.437		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบ พบว่าค่า F เท่ากับ 1.743 และค่า P-Value เท่ากับ 0.110 ซึ่งมากกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ สถานที่ที่รับชมละครโทรทัศน์ในช่วงหลังข่าวภาคค่ำบ้อยที่สุดที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 ที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9

เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำทาง สถานีโทรทัศน์ในข้อ 9	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
เนื้อหาดี มีคติสอนใจ	3.56	0.457		
การดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก	3.64	0.483		
นักแสดงมีความสามารถ	3.75	0.452		
นักแสดงเป็นผู้ที่ชื่นชอบ	3.75	0.498		
ภาพและสีสวย นักแสดง แต่งกายดี	3.68	0.520	3.306	0.003*
สัญญาณภาพและเสียง ชัดเจน	3.47	0.621		
ดูตามคนอื่น	3.27	0.524		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 3.306 และค่า P-Value เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 ที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สำหรับการทดสอบเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ นั้น ผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ในการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลที่ได้ปรากฏในตารางที่ 4.27 ดังนี้

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	$\bar{X}$	เนื้อหาดี มีคติสอนใจ	การดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก	นักแสดงมีความสามารถ	นักแสดงเป็นผู้ที่ชื่นชอบ	ภาพและเสียงสวย นักแสดงแต่งกายดี	สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน	ดูตามคนอื่น
		3.56	3.64	3.75	3.75	3.68	3.47	3.27
เนื้อหาดี มีคติสอนใจ	3.56	-	-0.075	-0.185*	-0.188*	-0.117	0.090	0.291
การดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก	3.64	-	-	-0.110	-0.112	-0.041	0.166	0.366*
นักแสดงมีความสามารถ	3.75	-	-	-	-0.002	0.068	0.276	0.476
นักแสดงเป็นผู้ที่ชื่นชอบ	3.75	-	-	-	-	0.070	0.278	0.479
ภาพและเสียงสวย นักแสดงแต่งกายดี	3.68	-	-	-	-	-	0.207	0.408*
สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน	3.47	-	-	-	-	-	-	0.200
ดูตามคนอื่น	3.27	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.27 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 พบว่า ผู้ที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ เพราะว่าเนื้อหาดี มีคติสอนใจ มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ เพราะว่าการดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก และภาพและเสียงสวย นักแสดงแต่งกายดี มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมากกว่าผู้ที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำเพราะว่าดูตามคนอื่น

สำหรับตัวแปรเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำอื่นๆ นั้น ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.6 พฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง ที่แตกต่างกัน น่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 การทดสอบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง

พฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ดูเรื่องเดียวตลอดจนจบตอนในแต่ละวัน	3.64	0.432	1.305	0.273
ดูสลับกับละครเรื่องอื่น	3.70	0.493		
ดูและเปลี่ยนไปดูรายการอื่นๆ เมื่อละครน่าเบื่อไม่สนุก	3.59	0.545		
ดูตามที่คนอื่นเปิดดู	3.57	0.373		

หมายเหตุ: * P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.305 และค่า P-Value เท่ากับ 0.273 ซึ่งมากกว่าระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยกล่าวคือ พฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง ที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.29 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ กับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	r	Sig.
ความต้องการสารสนเทศ	0.576**	0.000
ความต้องการการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล	0.670**	0.000
ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	0.614**	0.000
ความต้องการความบันเทิง	0.602**	0.000

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ด้านความต้องการสารสนเทศ ความต้องการการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคลความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และความต้องการความบันเทิง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.576, 0.670, 0.614 และ 0.602 ตามลำดับซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (เนื่องจากมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01) จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณของการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำกับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	สัมประสิทธิ์การถดถอย (b)	สัมประสิทธิ์เบต้า (β)	ค่าสถิติ t	ค่า p-value
ความต้องการสารสนเทศ	0.112	0.210	1.339	0.193
ความต้องการการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล	0.272	0.442	2.458	0.021*
ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	-0.017	-0.026	-0.132	0.896
ความต้องการความบันเทิง	0.297	0.413	3.121	0.005*

หมายเหตุ: $R^2 = 0.593$

จากตารางที่ 4.30 พบว่า การใช้ประโยชน์ จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่มีผลต่อความพึงพอใจมีผลต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร และมีผลทางบวกเรียงตามลำดับความสำคัญคือความต้องการการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล และความต้องการความบันเทิง ซึ่งมีค่า Beta เท่ากับ 0.442 และ 0.413 ตามลำดับ ตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายความผันแปรของ ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครประมาณร้อยละ 59.3 (R^2)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรม的开รับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หึงในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อศึกษาพฤติกรรม的开รับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หึงในเขตกรุงเทพมหานคร

2) เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หึงในเขตกรุงเทพมหานคร

3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม的开รับชมกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หึงในเขตกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ได้มีการตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันน่าจะมีการมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หึงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 พฤติกรรม的开รับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่แตกต่างกันน่าจะมีการมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หึงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หึงในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดครั้งเดียว (One Shot Study) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เก็บข้อมูลจากตัวอย่างซึ่งเป็นผู้หึงในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ซึ่งข้อมูลในแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับชม ละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ เหตุผลสำคัญที่ดูละครโทรทัศน์ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด สถานที่ที่รับชมละครโทรทัศน์ในช่วงหลังข่าว

ภาคคำบ้อยที่สุด เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ และพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง

ส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) แสดงค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ความถี่ (Frequency) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบที่แบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน (t-test For Independent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance One-way ANOVA) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

5.1 สรุปผลการศึกษารวบรวม

5.1.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากร

จากการศึกษาลักษณะทางประชากรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ กลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่เป็นผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครโดยสุ่มเลือกเขตออกมาได้ 5 เขต ดังนี้ เขตบางกะปิ เขตมีนบุรี เขตลาดพร้าว เขตพระนคร และเขตทุ่งครุ จำนวน 400 คน พบว่า

1) อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 21–30 ปีมากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31–40 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 อายุระหว่าง 41–50 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และที่น้อยที่สุดคือ อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

2) ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และที่น้อยที่สุดคือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

3) อาชีพ กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รับราชการ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 แม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และที่น้อยที่สุดคือ อาชีพอื่นๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

4) รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 รายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และที่น้อยที่สุดคือ รายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001-40,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

5) สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาคือ สมรส จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และที่น้อยที่สุดคือ หม้าย/หย่าร้าง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

5.1.2 พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

1) ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลัง ข่าวภาคค่ำทุกวันมากที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ 3-4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 คือ 1-2 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และที่น้อยที่สุดคือ 5-6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

2) เหตุผลสำคัญที่สุดในการดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำเพื่อความสนุกสนานบันเทิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือ เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 เพื่อจะได้นำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และที่น้อยที่สุดคือ เหตุผลอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

3) ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบดูละครโทรทัศน์หลังข่าว ภาคค่ำประเภทละครตลก เบาสมอง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ ละครชีวิตรักจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ละครชีวิตการต่อสู้ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ละครอาชญากรรม/สืบสวน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ละครประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ละครไสยศาสตร์/อานาจลึกลับ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และที่น้อยที่สุดคือ ประเภทเนื้อหาอื่นๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

4) สถานีละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่ดูบ่อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานี โทรทัศน์ช่อง 3 จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ ช่อง One จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ช่อง 7 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ช่อง GMM จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ช่อง 8 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

ช่อง 5 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 สถานีอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และที่น้อยที่สุดคือ ช่อง 9 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

5) เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 กลุ่มตัวอย่างมีเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ได้แก่ การดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาคือ เนื้อหาดี มีคติสอนใจ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 นักแสดงเป็นผู้ที่ชื่นชอบ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 นักแสดงมีความสามารถ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ภาพและสีสวย นักแสดงแต่งกายดีและดูตามคนอื่น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 เท่ากัน สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และที่น้อยที่สุดคือ เหตุผลอื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

6) พฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการดูละครโทรทัศน์ในแต่ละครั้งโดยดูและเปลี่ยนไปดูรายการอื่นๆ เมื่อละครน่าเบื่อไม่สนุกมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ ดูเรื่องเดียวตลอดจนจบตอนในแต่ละวัน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ดูสลับกับละครเรื่องอื่น จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ดูตามที่คนอื่นเปิดดู จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ภาพและสีสวย นักแสดงแต่งกายดีและดูตามคนอื่น จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และที่น้อยที่สุดคืออื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

5.1.3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.48 เมื่อศึกษารายละเอียดแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในประเด็นทำให้รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน บันเทิงใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.03 โดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ทำให้คลายเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน และลดความน่าเบื่อจากกิจกรรมอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 3.66 โดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก และประเด็นที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุดคือ ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย 3.14 โดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

5.1.4 ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.63 เมื่อศึกษารายละเอียดแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในเรื่องนักแสดงนำ พระเอก-นางเอก มากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.83 โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ความสามารถของนักแสดง ค่าเฉลี่ย 3.82 โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือความมีชื่อเสียงของผู้ประพันธ์ ค่าเฉลี่ย 3.34 โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐานวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

พบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพ มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพฯ พหุคูณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่แตกต่างกันน่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

พบว่า ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุดและเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ในข้อ 9 มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

พบว่า การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ด้านความต้องการสารสนเทศ ความต้องการการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคลความต้องการรวม มตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และความต้องการความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ที่มีผลต่อความพึงพอใจมีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครและมีผลทางบวกเรียงตามลำดับความสำคัญคือ ความต้องการการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล และความต้องการความบันเทิง ซึ่งมีค่า Beta เท่ากับ 0.442 และ 0.413 ตามลำดับ ตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบาย ความผันแปรของ ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครประมาณร้อยละ 59.3 (R^2)

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน น่าจะมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

พบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพ มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับที่ Klapper (1960: 19-25 อ้างถึงใน พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบทางสังคม ส่วนใหญ่มีอิทธิพลทางอ้อมเรื่องสร้างประสบการณ์ กลุ่มเอกลาและปลูกฝังทัศนคติความคิดรวมทั้งพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของผู้ รับสื่อมี องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ครอบครัว วัฒนธรรม ประเพณี ลักษณะทางประชากร เช่น อายุ เพศ ภูมิฐานะ การศึกษา สถานภาพทางสังคมและสอดคล้องกับ DeFleur (1970 อ้างถึงใน พิมพ์มาดา จิระเวตกุล , 2553: 14) ได้เสนอทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences Theory) ซึ่งพัฒนามาจากหลักการเชิงกลไกของสิ่งเร้าและการ ตอบสนองโดยเห็นว่าผู้รับสารแต่ละคนมีความแตกต่าง กันในทางจิตวิทยาเช่นค่านิยมทัศนคติ และความเชื่อที่ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารหรือการตีความหมายข่าวสารจากสื่อที่ แตกต่างกันไปไม่มีความสอดคล้องกันโดยเสนอหลักการพื้นฐานโดยมนุษย์เรามีความแตกต่าง อย่างมากในองค์ประกอบทางจิตวิทยาส่วนบุคคลความแตกต่างทางชีวภาพหรือ ทางร่างกายของ แต่ละบุคคลส่วนใหญ่แล้วจะมาจากความแตกต่างที่เกิดจากการเรียนรู้ทำให้ส่งผลต่อความ มุ่ง พึงพอใจ ในพฤติกรรมกรรมการเปิดรับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลัง ข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

5.2.2 จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละคร

โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่แตกต่างกันน่าจะมีคามพึงพอใจต่อละคร

โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำประเภท เนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุดและเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ มีความ พึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับที่ Merrill and Lowenstien (1971: 134-135, อ้างถึงใน มาริยา ไชยเศรษฐ์, 2546: 21-22) ได้กล่าวว่าเหตุผลหรือแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมีการเปิดรับ สื่อเกิดจากปัจจัย 4 ประการด้วยกันคือ ความเหงาความอยากรู้อยากเห็นประโยชน์ใช้สอย ของ ตนเอง ลักษณะเฉพาะของสื่อ (พรนับ พันชูพินิจ, 2554: 15) ได้กล่าวถึงผู้รับสารมีสิทธิ์ที่จะเลือก เปิดรับสื่อมวลชนตามที่ตนเองต้องการซึ่งเหตุ ผลในการเลือกเปิดรับของผู้รับสารแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันไปสามารถจำแนกได้ดังนี้ 1) เพื่อความรู้ (Cognition) 2) เพื่อความหลากหลาย 3) เพื่อประโยชน์ทางสังคม (Social Utility) 4) การถอนจากสังคม (Withdrawal) ทำให้ส่งผลต่อ ความพึงพอใจ ในพฤติกรรมกรรมการเปิดรับชม การใช้ ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละคร โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

5.2.3 จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 3 การใช้ประโยชน์จากละคร โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อละคร โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่า การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับที่ Lull (1982 อ้างถึงใน สุรัตน์ ตรีสกุล, 2548) ได้อธิบายลักษณะการเลือกใช้ประโยชน์จากสื่อในทางสังคมของผู้รับสื่อดังนี้ 1) เพื่อให้เกิดการจัดวางโครงสร้างในชีวิตประจำวัน 2) เพื่อให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง 3) เพื่อเพิ่มการติดต่อหรือเพื่อหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ 4) เพื่อการเรียนรู้ทางสังคม 5) เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการควบคุมสถานการณ์และสอดคล้องกับ ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนาแก้วเทพ (2531: 110-112) ได้สร้างตัวแปรความต้องการของผู้รับสื่อที่ต้องการได้รับสิ่งที่ตนต้องการจากสื่อต่างๆไว้ซึ่งนักวิจัยในประเทศไทยได้ทำการศึกษาชุดตัวแปรดังกล่าวและได้ปรับปรุงขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้สื่อโดยผู้รับสื่อดังนี้ 1) ความต้องการสารสนเทศ 2) ความต้องการสร้างควมมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล 3) ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์สังคม 4) ความต้องการความบันเทิง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1) ผู้ชมละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำที่เป็นผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำอยู่ในระดับมาก สิ่งที่ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงคือ ประโยชน์และสาระความรู้ที่ผู้ชมจะได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ เช่น การปลูกฝังจริยธรรม การแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ของตัวละคร เพื่อให้ผู้ชมนำไปใช้ประโยชน์ในทางที่สร้างสรรค์

2) ผู้ชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่เป็นหญิงชอบดูละครประเภทตลกเบาสมองเพื่อความสนุกสนานบันเทิงและเหตุผลที่ดูละครเนื่องจากการดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก และมีเนื้อหาดี มีคติสอนใจ ดังนั้น ผู้ผลิต ละครโทรทัศน์ต้องควบคุมและดูแลให้เนื้อหาของละครสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชมโดยต้องให้ทั้งความสนุกสนานเพลิดเพลินและได้เพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยการสอดแทรกข้อคิด คติสอนใจ

3) ผู้ชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่เป็นหญิง มีความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำในเรื่องพระเอก-นางเอกมาก รองลงมาคือ ความสามารถของนักแสดง ดังนั้น ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ต้องเน้นในสองเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพื่อตอบสนองกลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่เป็นผู้หญิงให้มีความพึงพอใจในการชมละครโทรทัศน์ได้มากที่สุด

5.3.2 ข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเฉพาะ การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสังเกต เพื่อทราบถึงพฤติกรรม的开รับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของกลุ่มเป้าหมายอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2) การศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลเฉพาะกลุ่มผู้ชมที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำที่มีอยู่ทั่วประเทศ จึงควรทำการศึกษาโดยการสุ่มหากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละภูมิภาคจะทำให้ผลการศึกษา มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรม ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ของผู้ชมหลากหลายขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. 2557. **ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร**. ค้นวันที่ 13 สิงหาคม 2558 จาก http://www.203.157.150/frontend/backup-theme-v2/view_data.phy?ID_Menu=3825
- กาญจนา แก้วเทพ และศิริชัย ศิริกายะ. 2531. **ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ. 2536. **มายาพิณิจ : การเมืองทางเพศของละครโทรทัศน์**. กรุงเทพฯ: เจนเดอร์เพรส.
- กาญจนา แก้วเทพ. 2541. **การวิเคราะห์สื่อและแนวคิดและเทคนิค**. กรุงเทพฯ: อินฟินิตี้เพรส.
- กาญจนา แก้วเทพ. 2543. **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กิติภัส แสงงามปลั่ง. 2548. **การรับรู้และความพึงพอใจของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ เรื่องเล่าเช้านี้**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- กิติมา สุรสนธิ. 2542. **ความรู้ทางการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จันทร์จิรา ชุนวงศ์. 2556. **การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จารุวรรณ กิตตินราภรณ์. 2550. **พฤติกรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต “เวิลด์ ไวด์ เว็บ” (World Wide Web : WWW) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทิพวรรณ พุทธคุณ. 2549. **ความพึงพอใจในการเปิดรับชมข่าวสารการเมืองทางสถานีโทรทัศน์ของนักศึกษาโครงการนิติศาสตร์ภาคบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- จิตติ วิทยสธนะ และชยพล อินทรวงศ์. 2557. พฤติกรรมการเปิดรับละครโทรทัศน์และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเปิดรับละครโทรทัศน์ของบริษัทเปาจินจงจำกัด ของประชาชนใน เขตกรุงเทพมหานคร. นิเทศศาสตร์ปริทัศน์. 18 (1): 111-123.
- ณัฐสินี ประวีณ์ และ พจนา รูปแก้ว. 2557. พฤติกรรมการเปิดรับ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์. 2544. เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับ เพศศึกษา ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรมน ผาสุก. 2556. การใช้สื่อในการเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นันทสิทธิ์ แก้วทิพยเนตร. 2555. พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิลาวัณย์ พาณิชย์รุ่งเรือง. 2540. ความน่าเชื่อถือและความพึงพอใจของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์ทั้ง 5 ช่อง (3, 5, 7, 9, 11). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปณิสญา อธิจิตตา. 2555. การประกอบสร้างอุดมการณ์ทุนนิยมในละครโทรทัศน์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปนัดดา ธนสถิตย์. 2531. ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรมะ สตะเวทิน. 2546. การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- พรนับ พันชูพินิจ. 2554. พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจาก นิตยสาร a day BULLETIN ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พิมพ์มาดา จิระเศวตกุล. 2553. พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อละครซิตคอม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พีระ จิโรสภณ. 2547. พฤติกรรมการเลือกเปิดรับและแสวงหาข่าวสารสื่อมวลชน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ภัทรา ศุภวิวรรณ. 2552. พฤติกรรมการเปิดรับ ความพึงพอใจ ประโยชน์ที่ได้รับ และ ความคาดหวังของสมาชิกอีดีทีวีต่อรายการของช่องอีดีแซนแนล. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มารีญา ไชยเศรษฐ์. 2546. ความคาดหวัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมใน เขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการที่นี้ประเทศไทย ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แมคเคเวล, เดนิส. และสเวน, วินดาหล. 2524. แบบจำลองการสื่อสาร. (สวินิต ยมาภัย, และ ระวีวรรณประกอบผล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีณา วัฒนาศิริพานิช. 2549. พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายงานโทรทัศน์เรียลลิตี้โชว์: กรณีศึกษา : รายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศุภักดา บุญจิมพลี. 2552. การเปิดรับ การใช้และความพึงพอใจของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตไร้ สายสาธารณะในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมควร เจริญสุข. 2550. พฤติกรรมการเปิดรับสาร และความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ ทางโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา โทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557. จำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. ค้นวันที่ 13 มกราคม 2558 จาก <http://www.nso.go.th>.
- สำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์. 2555. แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนานโยบายและ แผนการประชาสัมพันธ์.
- สุรัตน์ ตรีสกุล. 2548. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- หรรษา วงศ์ธรรมกุล. 2541. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Cronbach, L. J. 1951. Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. **Psychometrika**. 6: 297-334.
- Rogers, Evert M. and Shoemaker, F. Floyd. 1971. **Communication of Innovation : A Cross-cultural Approach**. New York: The Free Press.
- Yamane, T. 1973. **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rd ed. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเรื่อง

พฤติกรรม的开รับชม การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการสำรวจนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยแบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรม的开รับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

ส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. อายุ ปี

2. ระดับการศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ ปวช./ ปวส./ อนุปริญญา

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

3. อาชีพ

☐ รับราชการ

☐ พนักงานบริษัทเอกชน

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว

☐ นักเรียน/นักศึกษา

☐ แม่บ้าน/พ่อบ้าน

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. รายได้ต่อเดือน

- ☐ น้อยกว่า 10,000 บาท ☐ 10,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท ☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป

5. สถานภาพ

- ☐ โสด ☐ สมรส ☐ หม้าย/หย่าร้าง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

6. ในแต่ละสัปดาห์ ท่านเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำบ่อยแค่ไหน

- ☐ ทุกวัน ☐ 5-6 วันต่อสัปดาห์
☐ 3-4 วันต่อสัปดาห์ ☐ 1-2 วันต่อสัปดาห์

7. เหตุผลสำคัญที่สุดที่ท่านดูละครโทรทัศน์

- ☐ เพื่อความสนุกสนานบันเทิง
☐ เพื่อจะได้นำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ
☐ เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง
☐ เพื่อ เป็นการใช้เวลาว่าง
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. ประเภทเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด

- ☐ ละครชีวิตรัก
☐ ละครชีวิตการต่อสู้
☐ ละครตลก เบาสมอง
☐ ละครอาชญากรรม/สืบสวน
☐ ละครไสยศาสตร์/อำนาจลึกลับ
☐ ละครประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. ท่านดูละครโทรทัศน์ในช่วงหลังข่าวภาคค่ำทางสถานีใด บ่อยที่สุด (ตอบเพียง 1 ข้อ)

- ☐ ช่อง 3 ☐ ช่อง 5 ☐ ช่อง 7 ☐ ช่อง 8 ☐ ช่อง 9
☐ ช่อง One ☐ ช่อง GMM ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

10. ท่านดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ที่ระบุในข้อ 10 เพราะเหตุผลในข้อใดมากที่สุด (ตอบเพียง 1 ข้อ)

☐ เนื้อหาดี มีคติสอนใจ	☐ การดำเนินเรื่องที่สนุก ตลก
☐ นักแสดงมีความสามารถ	☐ นักแสดงเป็นคนที่ชื่นชอบ
☐ ภาพและสีสวย นักแสดงแต่งกายดี	☐ สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน
☐ ดูตามคนอื่น	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

11. ปกติแต่ละครั้งท่านมักจะดูละครโทรทัศน์อย่างไร (ตอบเพียง 1 ข้อ)

- ☐ ดูเรื่องเดียวตลอดจนจบตอนในแต่ละวัน
☐ ดูสลับกับละครเรื่องอื่น
☐ ดูและเปลี่ยนไปดูรายการอื่นๆ เมื่อละครน่าเบื่อไม่สนุก
☐ ดูตามที่คนอื่นเปิดดู
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับการใช้ประโยชน์ในด้าน
ต่าง ๆ ของท่านมากน้อยเพียงใด

การใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ หลังข่าวภาคค่ำ	ระดับการใช้ประโยชน์				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทำให้รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน บันเทิงใจ					
2. ทำให้คลายเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน และลดความน่าเบื่อจากกิจกรรมอื่นๆ					
3. ทำให้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกับสมาชิกครอบครัวมากขึ้น					
4. ทำให้ได้จินตนาการว่าเป็นเหมือนตัวละครในโทรทัศน์					
5. ทำให้ได้ข้อคิด คติสอนใจ คำสอนต่างๆ เช่น ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ฯลฯ					
6. ทำให้ได้ใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตัวในสถานการณ์ต่างๆ					
7. ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ					
8. ทำให้ได้ติดตามกระแสความคิด ทรรศนคติ ค่านิยมใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา					
9. ทำให้ได้เรียนรู้บุคลิกภาพใหม่ๆ ผ่านตัวละคร					
10. ทำให้ได้รับข้อมูลใหม่ๆ ไปพูดคุยกับคนอื่น					

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับระดับความพึงพอใจของท่าน

ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บทละคร-เนื้อเรื่อง					
2. นักแสดงนำ พระเอก-นางเอก					
3. ความสามารถของนักแสดง					
4. ความคิดหรือแก่นของเรื่อง					
5. การดำเนินเรื่องราว					
6. ภาษาที่ใช้-บทสนทนา					
7. เพลงประกอบละคร					
8. เสียงประกอบละคร					
9. เครื่องแต่งกายของตัวละคร					
10. ฉาก สถานที่ในการถ่ายทำละคร					
11. การจัดแสงของละคร					
12. เทคนิคพิเศษต่างๆ					
13. ความมีชื่อเสียงของผู้กำกับ					
14. ความมีชื่อเสียงของผู้ประพันธ์					
15. แนวคิดคุณธรรมที่สอดแทรกในเนื้อหาละคร					
16. เวลาออกอากาศของละคร					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวณัฐวีณา ศรีหิรัญ

ประวัติการศึกษา

บริหารบัณฑิต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ปีสำเร็จการศึกษา 2551

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2554-2556

เจ้าหน้าที่ฝ่ายประกันภัยรถยนต์

บริษัท มิตซูบิชิ สุมิโตโม อินชัวร์รันส์ จำกัด

(สาขาประเทศไทย)

สาทร กรุงเทพมหานคร 10120